

DRUŠTVENI INFORMATOR

Št. 221 ŠD Krašnja - Marec 2018, cena 1,00 EUR

ŠTEVILNI GLEDALCI SMO SE SMEJOČE PODALI MED ZVEZDE!

GLEDALIŠKA PREDSTAVA: NA SVIDENJE NAD ZVEZDAMI

Za nami so prve predstave Na svidenje nad zvezdami, ki jo je avtor Tone Partljič podnaslovlil »pokopališka komedija v osmih slikah«. Preden sem pristopila k prepisu teksta, sem poklicala avtorja in ga vprašala, če smem kaj spremeniti. Dal mi je prosto pot. Tako sem dodala sestanek na pokopališču, kjer je malo krašenjskega pridiha. Je še nekaj manjših sprememb, tudi zaključek predstave je naš.

Tekst izbiram vedno glede na igralce in na zanimivo vsebino. Zdi se mi, da mora predstava nekaj povedati, da se o njej pogovarjajo, ko odhajajo iz dvorane – ne sme biti komedija na prvo žogo. V tej predstavi je bilo, mislim, kar nekaj, o čemer se lahko pogovarjaš. To ni bila predstava samo za gledanje, ampak tudi za poslušanje.

Vloge poskušam razdeliti tako, da so jim »pisane na kožo«. Tako se lažje živijo v svoj lik. Nekaterim vlogam sem spremenila tudi spol.

Z vajami smo začeli v začetku novembra, torej smo vadili tri mesece, kakšen dan manj. Včasih je bila težava, ker imajo nekateri popolnansko in nočno delo, pa tudi druge obveznosti. Če niso mogli priti vsi, smo vadili prizore z igralci, ki so bili na vaji. Vedno pa so že prej povedali, kdaj ne bodo mogli priti in smo se prilagajali, kolikor smo le mogli. Več igralcev ima majhne otroke, ki so bili v času vaj doma sami. Če pa so bile vaje bolj zgodaj, so bili naši poslušalci. Vesela sem, da se v skupini dobro razumemo in ni prihajalo do nobenih nesoglasij.

Na vajah je bilo zabavno. Smeha ob igri soigralcev je bilo veliko, tudi zaploskali so jim. Pri določenih prizorih ali besedni zvezi se je vedno slišal izza odra smeh.

Brez tehnične ekipe ne bi bilo predstave. V pripravo odra pred vajami in predstavami se je vključila moška ekipa, pa tudi ženske so pomagale. Točno so vedeli, kdaj mora kdo poskrbeti za spremembo scene.

Sceno je izdelal Tič Jernej, pobarval in napisal imena pokojnih pa Štefan Cerar.

Scena je izdelana res tako, da je sestavljena v nekaj minutah. Sploh mi ni bilo treba skrbeti, ali bodo reflektorji in scena pripravljena ali bo primerna glasba. Za glasbene vložke in predvajanje je poskrbel Darko Tič.

Res smo se najprej skupaj posvetovali, med vajami še kaj spreminjali, za vse ostalo pa sta za vaje in predstavo poskrbela Jernej in Darko. Najbolj razveseljivo pa je bilo to, da s svojim delom nista bila vedno zadovoljna in sta znala poiskati boljše rešitve.

Mislim, da se usklajenost igralske in tehnične ekipe čuti tudi med predstavo in dobivamo res veliko pohval. Ne smem pa pozabiti na pomoč pri glasbenih dodatkih. Urbanija Marjan in Ložar Primož sta lepo zaigrala na svoje instrumente. Pripravljenost pa je pokazala tudi Nuša Stupica, ki nam je brezplačno naredila vence in dala vse ostale rože.

Partljič mi je sicer obljubil, da bo prišel na igro, vendar zaradi poškodbe roke ne sme voziti. Sva se pa kar nekajkrat pogovarjala, poslala sem mu tudi nekaj fotografij. Rekel je, da se vidi, da se spoznamo na igro in postavitve predstave.

Predstavo smo imeli štirikrat v Krašnji. Vse predstave so bile zelo dobro obiskane. Tudi četrta, mogoče kakšen gledalec manj kot prejšnjo nedeljo. V tem mesecu bomo igrali še na Vranskem, v Žejah, v Dolu pri Ljubljani, v Lukovici in še kje. Tudi v aprilu ne bomo mirovali.

Vera Beguš

KUD

Fran Maselj Podlimbarski Krašnja

DRUŠTVENI DOM KRAŠNJA

Kulturna in umetniška društvena dejavnost v Krašnji sega že v začetke prejšnjega stoletja, zato se še posebej veselijo novih prostorov, nam je zaupala predsednica KUD Fran Maselj Podlimbarski, gospa Vera Beguš. Društveni dom bo v resnici povečan in dozidan sedanji gasilski dom, poleg društev, pa bodo seveda več prostora v njem imeli tudi gasilci PGD Krašnja.

Za projekt je izdelana potrebna investicijska dokumentacija in pridobljeno gradbeno dovoljenje. Projekt je bil prijavljen na dva javna poziva LAS Srce Slovenije z dvema operacijama ter pri obeh operacijah vključila tudi lokalne deležnike/društva. Tako bo partner v projektu za pridobitev sredstev preko sklada EKSRR PGD Krašnja, pri sredstvih iz naslova sklada ESRR pa KUD Fran Maselj Podlimbarski.

Občina Lukovica je bila dne 8.1.2018 s strani LAS Srce Slovenije s sklepom obveščena, da je našima vlogama ugodeno. S strani LAS Občina Lukovica še ni bila seznanjena, da so naši vlogi že posredovali Agenciji oziroma MGRT. Ko tudi na MGRT odobrijo projekt, bo tudi določeno, kako visok bo znesek sofinanciranja. Skupni znesek naj bi predstavljal skoraj polovico stroška kompletne investicije, ki je ocenjena na okoli pol milijona eurov, terminski plan izvedbe investicije je po pridobitvi odločbe Agencije za kmetijske trge in razvoj podeželja, kar pomeni, da se bo z deli začelo v letošnjem letu, zaključilo pa v naslednjem, kar je tudi v skladu s projektom o investicijski izgradnji.

O začetkih kulturne dejavnosti v Krašnji, o potrebah po novem prostoru za društva smo povprašali gospo Vero Beguš.

Organizirano kulturno življenje se je v Krašnji začelo s pevskim zborom in sega v leto po prvi svetovni vojni. Več let sta delovala kar dva zbora, mešani pevski zbor in moški zbor. Prva gledališka predstava je bila odigrana v veži župnišča leta 1922, potem so bile predstave v Štolfetovi delavnici in stari šoli, ki je ni več. Med letoma 1929 in 1930 so gradili gasilski dom in leta 1931 naredili tudi oder. Vse do druge svetovne vojne so bile predstave vsako leto v gasilskem domu, med drugo svetovno vojno so Nemci gasilski dom porušili in že leta 1946 je bila v šoli prva predstava. Tam so bile vse do leta 1951, ko so mladinci preuredili mežnarjaro v dvorano. Igrali in gostovali so pod imenom Igralska skupina iz Krašnje. Konec leta 1954 je bilo na občnem zboru ustanovljeno Kulturno prosvetno društvo Krašnja, ki se je kasneje preimenovalo v KUD Fran Maselj Podlimbarski. V stari dvorani so postajali pogoji za uprizorjanje odraslih gledaliških skupin vedno slabši,

zato smo morali to dejavnost za nekaj let prekiniti. Začela pa je zelo uspešno delovati otroška lutkovna in gledališka skupina. Vedno več je bilo povezovanja s podružnično šolo v Krašnji, zato smo ob gradnji sedanje šole po velikih težavah pridobili tudi večnamenski prostor v šoli in vsa kulturna dejavnost se je preselila v ta prostor.

Od leta 1983 je postajala dejavnost KUD Fran Maselj Podlimbarski bolj vsestranska. Tudi otroške gledališke predstave so postajale vedno kvalitetnejše, zato so se večkrat uvrstile v zaključna republiška srečanja. Čeprav smo imeli namen, da bi staro dvorano obnovili, tega po letu 1992 ni bilo več mogoče, ker je bila denacionalizirana.

Tako nam je za vse bogato kulturno življenje v kraju ostala le šolska avla, ki je zelo primerna za razstave in literarne večere, pri gledaliških predstavah pa smo že pri izbiri teksta omejeni (višina odra, razsvetljava, prehodi za igralce...) Vsa ta leta s šolo lepo sodelujemo in nam nikoli ne odrečejo naših aktivnosti, ki pa bi bile v drugačnih prostorskih okoliščinah še kvalitetnejše in pogostejše. Prav tako ne moremo povabiti v goste drugih skupin, saj naš oder zanje ni primeren. Vedeti moramo, da je šolska stavba prostor, ki mora biti čist, urejen, ko sprejme učence in malčke. Po vsaki vaji, ki jih ni malo, moramo oder pospraviti in naslednji dan spet postaviti kulise. Večje prireditve in srečanja so v gasilskem domu ali pa na prostem. Prostor, ki je bil od vsega začetka v šoli namenjen kulturni dejavnosti, naj ostane prostor, v katerem bodo nastopali učeni in malčki ob številnih prireditvah za starše in krajanje. To je prostor, ki diha z učenci. Mi pa naj po stoletju kulturne dejavnosti v kraju zadihamo in ustvarjamo v primernih prostorih. Še vedno bomo poprosili šolo za likovne razstave, za intimnejše prireditve, vse ostalo pa potrebuje primernejše prostore.

Kljub naši bogati kulturni dejavnosti nismo uspeli, da bi dobili svoje prostore. Dvakrat so bili izdelani že načrti za večnamenski objekt na zelenici, kjer je stala včasih naša šola. Več kot to, nismo uspeli.

In zakaj potrebujemo društveni dom?

Kulturna dejavnost je v vasi tradicija. V delo društva so vključene vse generacije. Vse prireditve so dobro obiskane. Pri gledaliških predstavah v šolski avli zmanjkuje prostora in gledalci sedijo stisnjeni ali celo stojijo. Vse dejavnosti, ki so v društvu, prenašamo na mlade.

V KUD Fran Maselj Podlimbarski Krašnja deluje več skupin. Vse so zelo aktivne in uspešne. Vsako leto pripravimo gledališko predstavo z odraslimi igralci in različne gledališke prizore za praznike in sprehod po vasi. Sodelujemo s Podružnično šolo v Krašnji in z učenci pripravimo dve, včasih tudi tri otroške predstave. Že vrsto let skrbimo za naravno in kulturno dediščino domačega kraja. Zato smo uredili v Pavletovi hiši muzejsko zbirko, v kateri je predstavljeno tudi pletenje kit, ki ga naše ženske ohranjajo že več kot trideset let. Predstavile so se v mnogih krajih po Sloveniji in tudi izven nje. Skoraj toliko časa imamo vsako leto likovni ex tempore. Veliko likovnih del je natisnjenih v zgodbah našega kraja. Izdali smo namreč kar nekaj knjižic, v katerih je ohranjeno naše kulturno bogastvo. Petnajsto leto že skupaj pojejo naši pevci ljudskih pesmi. Zbrali so veliko že skoraj pozabljenih pesmi. Izdali smo dve zgoščenki. V teh letih so se stkala mnoga prijateljstva, saj vsako leto organiziramo srečanje pevcev ljudskih pesmi z naslovom Na vasi je lepo, ko na kanalu pod lipo zapojejo. K nam pridejo pevci z različnih slovenskih pokrajin, naši pevci pa odhajajo na njihove prireditve. Zapojejo na vseh naših literarnih večerih, na katerih ohranjamo spomin na pisatelje in pesnike, ki so živeli v vaseh naše krajevine skupnosti. Pogosto se jim pridružijo mladi glasbeniki, ki zaigrajo na različne instrumente. Predstavljamo znane literarne ali druge umetnike in njihova dela.

V Krašnji smo uspešni tudi zato, ker se društva med seboj povezujejo in si pri prireditvah in tudi sicer pomagamo.

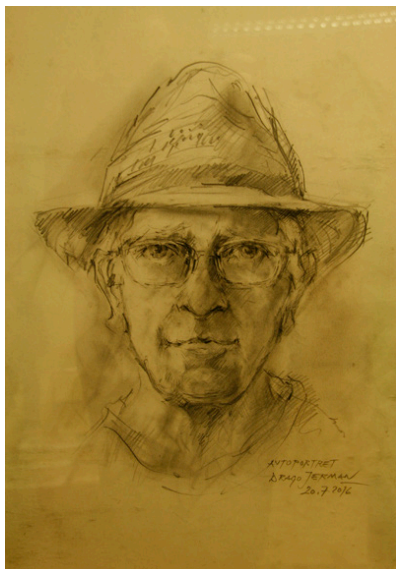
(Prepisano s portala Moja občina Lukovica)

Andraž Kopitar

ODPRTEJE LIKOVNE RAZSTAVE DRAGA JERMANA

Poglej drevesa,
poglej nebo,
poglej cvetlice, ki cveto!
Kot da ustavil se je čas,
zažarel je tvoj obraz.

V soboto, 17. februarja je bilo v šolski avli odprtje likovne razstave Draga Jermana. V začetku kulturnega programa, ki je bil namenjen predvsem razstavljalcu, in seveda tudi vsem tistim, ki so prišli na razstavo, je zaigrala na sintisajzer Marisa Budimilč. Nekaj pesmi so zapeli naši pevci ljudskih pesmi, Irena in Jože pa sta recitirala pesmi. Ves program in tudi dogajanje v nadaljevanju je prevajala v znakovno govorico gospa Tanja. Odprtja razstave se je udeležilo več njegovih prijateljev iz Mestnega društva gluhih in naglušnih iz Ljubljane, njegovi sorodniki in prijatelji.

V eni izmed pesmi je bilo povedano, kako potrebno je, da se pogovarjamo in tako izražamo naše počutje, naša čustva in se počutimo bolj varne in sprejete. Drago se od mladih nog pogovarja z naravo, z drobnimi rožami, začuti domačnost starih kmečkih hiš, kozolcev in vse to upodablja v različnih tehnikah na slikarsko podlago. Slike so v akvarelu, tušu, kredi, svinčniku, olju. Rad pokuka med stene starih hiš in ohranja to kar je naša preteklost. Slika tihožitja in portrete. Njegov slikarski opus je bogat in neverjeten. Dragova likovna dela krasijo stanovanja njegovih sorodnikov, prijateljev, so v lasti mnogih ljudi, ki so videli njegovo sliko in jo želeli imeti. Ves čas se je likovno izraževal v različnih slikarskih šolah, na akademiji in delavnicah. Veliko let je slikal z nami v Krašnji, udeležuje se naših extempor. Njegove slike so bile razstavljene na mnogih razstavah po Sloveniji.

Izbrati slike za razstavo ni bilo lahko. Jermanova hiša na Brdu je en sam razstavljalni prostor. Če bi imeli drugačne možnosti, bi lahko razstavili več slik. Poskusili pa smo prikazati prerez tehnik njegovega slikanja skozi leta njegovega ustvarjanja.

Veseli smo, da je Drago sprejel povabilo, da razstavlja v Krašnji in s tem pokazal, da se čuti še vedno našega. Hvala ti.

Razstavo smo namenoma pripravili med počitnicami, da nismo preveč motili pouka. Podaljšali smo jo še v prve dni pouka. Učenci so si tako večkrat ogledali razstavo, izbirali njihove najlepše slike in v knjigo vtisov zapisali svoje misli.

Razstavo sta postavila Štefan Cerar in Gabrijel Gales.

Tisti, ki se razstave niste ogledali, ste zamudili nekaj lepega.

Vera Beguš

OBISKALI SMO NAŠE STAROSTNIKE

V decembru smo člani KO RK Krašnja, kakor že dolga leta nazaj, obiskali naše starostnike. Obiskali smo jih 63. Prvič smo letos obiskali Stefana Cerarja, Vinka Žiberta in Anico Antonin, ki so v tem letu praznovali 75 let.

Delo za te obiske se je začelo že v novembru, ko smo morali poskrbeti za finančno stran teh obiskov. Nekaj sredstev smo porabili od dotacij KS Krašnja in Občine Lukovica ter OZ RK Domžale. Na pomoč pa so nam priskočili tudi naši podjetniki, ki nam vedno radi pomagajo. Za njihovo pomoč se iskreno zahvaljujemo, Malki Sušnik iz Kranjega Brda, Boštjanu in Simonu Burja, Urošu Begušu ter Mitju Stolfu iz Krašnje. Zahvaljujemo pa se tudi PGD Krašnja, ki so vsakemu podarili 1l vina.

Sredi decembra smo začeli z našimi obiski. Po okoljskih vaseh sva šli z Zdenko Šraj, za Krašnjo pa smo imeli malo težav. Že nekaj let Krašnjane obiskujeta Draga in Marjan Pervinšek. Žal pa je bila Draga ta čas ravno po operaciji roke, tako se je Marjan odločil, da bo kar sam obiskal naše starejše Krašnjane.

Z nekaj krajanji smo se tudi fotografirali.

Ob koncu naprošam vse krajanje, ki vedo za koga, da je dopolnil 75 let, naj mi to sporočijo. Že velikokrat sem omenila, da si pomagam z volilnim imenikom iz leta 1998. Za vse, ki so se kasneje preselili v naše kraje, pa nimam podatkov. Ne želim, da bi koga nevede izpustili. Moja telefonska številka je 7234 119.

Za KO RK Krašnja, Boži Požar.

KRVODAJALSKA AKCIJA

Tudi letos smo se v januarju udeležili krvodajalske akcije, ki jo je organiziralo OZ RK Domžale skupaj z Zavodom za transfuzijo krvi Ljubljana. Odvzem krvi je bil v Domžalah.

Iz naše KS so se akcije udeležili: Brigita Rožič, Mojca Pustotnik, Sonja Udovč, Dare Tič, Matic Dolinšek, Srečo Štilec, Matjaž Lukan, Simon Novak, Vinko Cerar, Marija Cerar, Francka Kovič, Cene Pirnat, Marjana Lipovšek, Brane Lipovšek in Marinka Stražar. Klemen Udovč in Drago Jamšek pa sta šla letos za svoji delovni organizaciji.

Ob povratku so se ustavili Pri Gašperju na Prevojah na topli malici in klepetu. Seveda se vsi tega niso mogli udeležiti, ker so šli naprej v službo. Zahvaljujem se vsem, ki ste darovali kri. Še posebno pa se zahvaljujem Francki Kovič iz Negastrna (nekoč Gabrovce iz Krajnega Brda), ki je letos že petdesetih darovala kri. Pravi, da je to tudi zadnjič, saj bo kmalu prekoračila starostno mejo za odvzem krvi. Francka, še enkrat ISKRENA HVALA!

Veliko »naših« krvodajalcev je že prestopilo to mejo ali pa jim je bolezen to onemogočila.

Prosim mlade in malo manj mlade, da se nam pridružijo. Veseli bomo vsakega posebej.

Za KO RK Krašnja, Boži Požar

»TA DEBELI ČETRTEK«

Letos mineva 20 let od prvega srečanja žensk iz naše KS v gostilni Bevc na debeli četrtek. Godovanje debelih in malo manj debelih, pa tudi suhih (zaradi solidarnosti) ter želja po klepetu, sprostitvi in smeju nas je vsa ta leta vodila v Bevčevo gostilno. Vsako leto je bil najprej na vrsti klepet. Ko smo se zbrale vse, je prišla na vrsto okusna domača večerja, kasneje pa tudi kakšni krofi ali bomboni. Po večerji smo nadaljevale z zabavnim delom. Pripovedovale smo si vice, včasih tudi kaj zapele. Bilo je veliko iskrenega smeha. Vesele smo bile, če nas je obiskala kakšna maškara. Še zdaj ne moremo pozabiti Fatimininega obiska, pa njenega Mujota; plesalke trebušnega plesa, pa tudi učenja tega plesa, harmonike..... Skratka, to je bil večer, ko si za nekaj ur pozabil na vse, se nasmejal in sprostil. In tako je ostalo vse do zdaj. Mnogo smo jih že izgubile, mnoge se nam zaradi bolezni ne morejo več pridružiti. Letos se nas je zbralo 25, tudi nekaj novih. Nekaj jih ni moglo priti, smo jih pa pogrešale. Večer je hitro minil in kar prehitro je bila ura enajst, ko so tiste, ki jih je drugi dan čakala služba, začele odhajati. Iz solidarnosti do njih smo se odpravile tudi ostale.

Lahko noč! Lahko noč! Srečno pot! Živjo!

Drugo leto se pa spet vidimo, je odmevalo pred gostilno.

Boži Požar

Dušan JEMEC s.p.
Stari trg 10
1225 Lukovica
Tel.: 01/ 7235 146
GSM: 041/ 532 483

Odprto od ponedeljka do sobote
od 9. do 22. ure
nedelja od 8. do 14. ure
sreda zaprto

OBČNI ZBOR PGD KRAŠNJA

Na 91. rednem občnem zboru PGD Krašnja, ki je potekal 24. 2. 2018 ob 19h v dvorani gasilskega doma Krašnja, se je z dolgoletnega mesta predsednika gasilskega društva poslovil Brane Močnik, ki je vajeti društva predal v roke mlajšim. A preden je odšel, je bilo potrebno rešiti kar nekaj birokratskih zadev. Saj veste, volitve in sklepčnost ter vse ostalo, kar sodi poleg. Najprej so se spomnili preminulih Staneta Pervinška in Zdravka Čretnika, ki sta se v letu 2017 poslovila in zapustila njihove vrste z minuto molka. Sledila je izvolitev delovnega predsedstva, ki je občni zbor vodilo do konca.

Z uvodnim pozdravom domačim gasilkam in gasilcem, predstavnikom GZ Lukovica, sosednjih gasilskih društev, Civilne zaščite, ostalih društev iz Krašnje in šole ter predstavnikom pobratenega društva PGD Gozd Martuljek so začeli z rednim občnim zborom. Sledila so poročila predsednika, poveljnika ter ostalih organov ter predsednikov komisij. Predsednik Brane Močnik nam je ob koncu podal še izčrpno kronološko poročilo opravljenega dela skozi celotno predsedovanje in tudi obrazložitev, zakaj člani in članice niso prejeli priznanj Gasilske zveze Slovenije ob 90 letnici (junij 2017).

Verifikacijska komisija je ugotovila, da je bil občni zbor sklepčen, zato je zbor lahko soglasno podelil razrešnico predsedniku, poveljniku, organom in predsednikom komisij. Skladno s pravilnikom o izvolitvi funkcionarjev in organov PGD Krašnja za obdobje 2018-2023 se je OZ predstavil predlog novih predstavnikov na omenjenih mestih. Glede na to, da se ni nihče prijavil za razpravo o novih kandidatih, so se gasilci in gasilke skupno odločili, da bodo volitve javne in da se voli vse predlagane naenkrat. Na mesto predsednika je bil izvoljen kandidat Gregor Rožič, na mesto poveljnika pa Anton Pervinšek. Seznam vseh izvoljenih je objavljen tudi na oglasni deski. Tako sta novi in prejšnji predsednik zamenjala mesta, slednji je odšel sedet med ostale gasilke in gasilce, novi pa k delovnem predsedstvu. Po izvedenih in potrjenih volitvah je bil na predlog Antona Pervinška sprejet sklep, da se Branetu Močniku za dolgoletno delo v društvu podeli naziv častni predsednik PGD Krašnja.

Besedo so dobili delegati in ostali gosti. Prva sta zbrane nagovorila predsednik GZ Lukovica Robert Maselj in namestnik poveljnika GZL

Gašper Mav, ki se je med drugim društvu zahvalil tudi za gostoljubnost pri oddaji prostorov za organizacijo tečajev, ki jih pripravlja GZL. Župan Matej Kotnik se občnega zbora ni udeležil. Besedo so dobili še predstavniki sosednjih gasilskih društev s Trojan, Blagovice, Lukovice in Prevoj, Mirko Bergant iz Civilne zaščite, predstavnik pobratenega društva in predstavniki društev iz Krašnje. Kratek povzetek besed vseh sogovornikov pove, da PGD Krašnja lepo sodeluje z vsemi in zato niso odveč besede enega izmed govornikov, ki je dejal, da se imamo zahvaliti za živahen utrip v Krašnji tudi PGD Krašnja. Posebej so bile izrečene zahvale še Branetu Močniku in Janez Rodetu, ki sta imela izjemen posluh za potrebe krajanov ter društev. Sledila je še podelitev značk, ki so jih prejeli: za dolgoletno delo za 10 let Lucija Dolinšek in Domen Dragar; za 20 let Alenka Lavrič, Brigita Rožič, Uroš Cerar, Saša Dragar, Robi Pervinšek in Nataša Jančar; za 30 let Draga Pervinšek in Anton Pestotnik; za 40 let Viktorija Dragar, Jožica Pervinšek, Marinka Močnik in Jožica Urankar; za 60 let Peter Dragar, Ivan Pervinšek in Brane Močnik; ter za 70 let Janez Čebulj starejši, Ciril Podmiljšak in Franc Šum. Podeljene so bile tudi značke za dolgoletno delo v operativi in sicer so jih prejeli: za 10 let Robi Pervinšek in Rok Pervinšek; za 20 let Boštjan Lavrič; za 30 let Anton Pervinšek. Posebno priznanje, priznanje Gasilec Samo je prejel Dejan Bregar ob sprejemu med gasilko mladino PGD Krašnja.

Tako se je tokrat 91. redni občni zbor končal s spremembo na vrhu, z novimi zadolžitvami in plani.

In na koncu pride najlepše, le to ne vemo, kdo stoji za tokratno pogostitvijo, novi ali stari predsednik. Saj ni važno, važno je, da se je med druženjem na koncu razvnel prijateljski pogovor o medsebojni pomoči in sodelovanju v dobro nas uporabnikov njihovih storitev. V želji, da bi jih čim manjkrat potrebovali, vas pozdravljam z gasilskim pozdravom Na pomoč ali kakor so dejali včasih Bogu v čast, bližnjemu v pomoč in to velja za gasilce in gasilke PGD Krašnja še danes.

Članek je povzet po zapisu Draga Juterška
na www.domžalske-novice.si

Za PGD Krašnja, Jure Jamšek

Bar pod Lipo

OPERATIVNE DROBTINČE

PGD Krašnja je v obdobju od zadnjega pisanja sodelovalo na več, k sreči manjših, intervencijah.

14.1.2018 ob 20:03 smo prejeli poziv na dimniški požar v Gradišču pri Lukovici. Ob prihodu je bila na mestu že ekipa PGD Prevoje, ki je ohladila dimnik, ga očistila saj ter pregledala s termokamero. Sodelovali smo s petimi gasilci ter vozilom GVV-1

23.1.2018 ob 17.09 smo prejeli poziv na še en dimniški požar, znova v Gradišču pri Lukovici. Ugotovljeno je bilo, da je zaradi dotrajane dimniške napeljave prišlo do vžiga saj in segrevanja sten v dvostanovanjski hiši. Skupaj s PGD Prevoje, PGD Lukovica in PGD Blagovica smo dimnik ohladili, očistili kurilno napravo ter dimnik morebitnih tlečih ostankov ter celotno napeljavo preverili s termokamero. Lastnikom je bila zaradi možnosti ponovitve vžiga odsvetovana nadaljnja uporaba dimniške napeljave. Sodelovali smo z dvema gasilcema ter vozilom GVV-1

30.1.2018 ob 18.13. smo prejeli poziv na dimniški požar v centru Lukovice. Domači gasilci PGD Lukovica in PGD Prevoje so dimniško napeljavo ohladili ter pregledali s termokamero. Sodelovali smo z dvema gasilcema ter vozilom GVV-1.

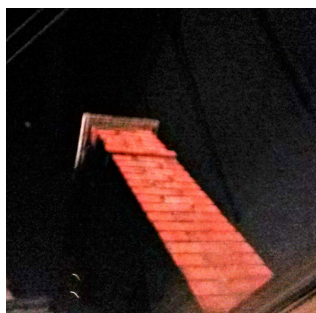
Kot lahko sklepate iz napisanega, so bili zaradi sezone kurjenja najbolj na udaru slabo očiščeni in vzdrževani dimniki in kurilne naprave. Opozoriti je potrebno, da se ob srednje nizkih temperaturah, ki smo jih bili deležni v tem času dimniške napeljave in peči dodatno in opazno bolj zamažejo zaradi slabšega izgorevanja kurjave. Do slednjega prihaja, ker peči samodejno zapirajo dovode zraka (sistemi Samson, ipd.) zaradi hitrejšega doseganja potrebne temperature ogrevalnih krogov, saj je zaradi prej omenjenih ne pretirano nizkih temperatur tudi odjem toplote iz medijev (radiator, ploskovno ogrevanje) v prostor manjši. Ob takšnih razmerah vam svetujemo kurjenje manjših količin drv- kurjave naenkrat, saj bo tako manj možnosti za nepopolno izgorevanje ter smoljenje tako peči kot dimniških napeljav.

Če smo pozorni, že lahko opazimo prebujajočo se pomlad, ki nas bo zvalila k vrtnim opravilom. Naj vas opozorimo, da morate kakršnokoli kurjenje v naravi (kjer in kadar to ni prepovedano) nujno javiti na 112. S tem boste poskrbeli, da ne boste nevede in nehote povzročili posredovanja gasilskih enot na vašem požarišču. Brez skrbi, klic vas ne stane nič, na drugi strani se vedno najde prijazen sogovornik.

Ob kurjenju v naravi vedno poskrbimo za ustrezno oddaljenost od gozda, gospodarskih poslopij in hiš. Kurimo manjše in obvladljive količine materiala naenkrat. Hkrati kurimo na enem kraju in na pogorišču ostanemo, dokler je potrebno. Ostanke žerjavice polijemo z vodo ali posujemo s prstjo ali peskom.

Prijetne pomladne dni vam želimo operativni gasilci PGD Krašnja!

Jure Jamšek

OBČINA LUKOVICA NA 29. SEJMU NATOUR ALPE-ADRIA

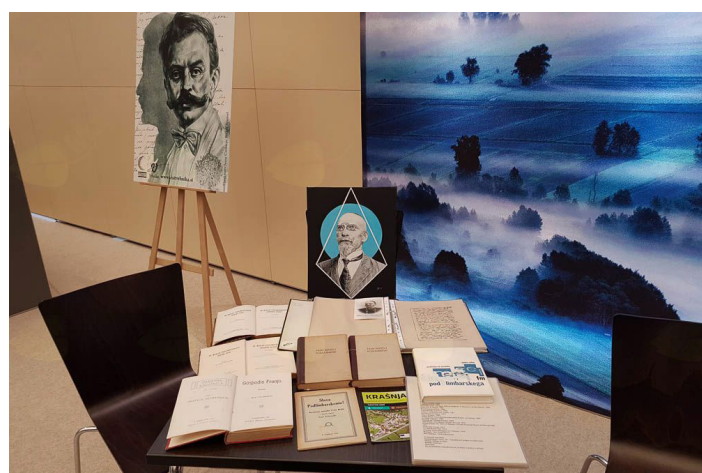
Občina Lukovica se je dne 31.1.2018 uspešno predstavila na 29. sejmu Natour Alpe-Adria, ki je potekal vse do 3.2.2018 na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani.

Članice Kulturno umetniškega društva Frana Maslja Podlimbarskega iz Krašnje so prikazovale tradicionalen način pletenja kit iz pšenične slame ter razstavile končne izdelke iz že spletenih kit (slamniki, klobučki, posodice, vaze...).

Ker je bila v preteklem letu obeležena 100-letnica smrti pisatelja Frana Maslja Podlimbarskega, so predstavile tudi njegovo življenje in delo ter razstavile njegove rokopise, ki so del muzejske zbirke v Pavlovih hiši v Krašnji ter nekaj likovnih del z extempora o pisatelju..

Kulturno umetniško društvo Fran Maselj Podlimbarski je tako predstavljalo in zastopalo Občino Lukovica na razstavnem prostoru Turizma Ljubljana, kjer so se dnevno predstavljale posamezne občine regije Osrednja Slovenija.

*Tekst in fotografije
Katka Bohinc*

JUBILEJNO SLAVJE PRI ROMANU

Dan pred očetovim 70. rojstnim dnevom, 21. februarja, je veter pri našal vonj po snegu.

Pasji lajež pa je naznanjal, da se zunaj nekaj dogaja. Moški iz vasi, jaz jim rečem kar »Krašnjanske stare sablje«, so pripeljali preko dvajset metrov visoko smreko. Medtem, ko se je Ivan prebijal skozi trdo zemljo in vrtal luknjo zanjo, so možje olupili dolgo lepoto. Za gretje sem poskrbela, saj so se dedci ogrevali z 0,5 toplote, po potrebi.

Spravili so mlaj pokonci in ga trdno zasidrali. Sprva je malo visel, pa so ga hitro poravnali. Tudi Romana je v mladosti kdaj neslo postrani, zgodbic iz teh časov ni malo. Pa vendar se človek s časom zasidra in tudi on danes stoji trdno na tleh in pokončno. Lepo je, ko pridejo k hiši ljudje, ki jih poznaš in srečuješ celo življenje in si z njimi marsikaj doživel in ti postavijo mlaj, ta v nebo segajoč merilnik tvojih let. In te pomnijo. So s teboj. Ko smo še otroci in nas mati vsake toliko časa potisne ob vrata, da zariše črto centimetrov, do kamor smo spet zrasi, se razlike vedno zdijo tako velike. Pa niso. Velike so potem, na mlajih, po deset let velike! Ravno za konec, ko je nastajala skupinska fotografija, je začel naletavati sneg. Družba je bila povabljena v hišo na pogostitev. Ob glasbi, hrani in pijači so obujali spomine. Vsem, ki ste prišli in polepšali ta dan in večer, iskrena hvala. Okoli prvega maja, se spet vidimo vsi skupaj! Oče, tebi pa še enkrat vse najboljše in najlepše in ostani zdrav!

Klavdija Vlaj

BOŽIČNI KONCERT IVANA HUDNIKA V KRAŠNJI

Župnija Krašnja je v božičnem času številne pastoralne dogodke v cerkvi sv. Tomaža v Krašnji, dopolnila tudi z Božičnim koncertom Ivana Hudnika in hčerke Ines. Koncert je bil v četrtek, 28. decembra po večerni maši.

Božični čas je nekaj posebno lepega. Je čas družinskega praznovanja in je pomen skromnosti in intimnosti. Je čas prižigavanja množice luči in je čas novega življenja. Pomen božiča je lahko tudi naša priložnost za spreminjanje navad in tudi naših vrednot. Doživljanje božiča pa je tudi neizmerno veselje in tudi čas naših opravičenih pričakovanj in upanj.

Z enakimi mislimi se nas je v naši cerkvi ob jaslicah ta večer zbralo kar veliko ljudi z željo, da prisluhnemo koncertu izjemnega pevca Ivana Hudnika in njegove hčerke Ines, ki sta s kar petnajstimi odpetimi pesmimi le še dopolnila toplino naših src in v nas še bolj poglobila veselje ob Jezusovem rojstvu.

Že pri vходу v cerkev je bilo med obiskovalci opaziti prešerno vzdusje. Prav vsi so se ustavili pri improviziranem točilnem pultu z nekaterimi prigrizki in pijačo, ki so jo tudi tokrat dobrodušno podarili in postregli Marija, Darko in Gabriel s kmetije Pr Matožet. Številni pa so ob vstopu v cerkev darovali tudi prostovoljne prispevke, ki so bili v celoti namenjeni potrebam naše župnije.

Za začetek koncerta je navzoče s pozdravnimi besedami najprej nagovoril gospod župnik Anton Potokar. Takoj za tem pa smo že lahko prisluhnili Hudnikovi uvodni pesmi »Dom si moj Slovenija.« V nadaljevanju koncerta se je očetu pri izvedbah nekaterih pesmi pridružila tudi hčerka Ines. Njena navzočnost in nastop sta bila zelo prijetno presenečenje.

DPM Trbovlje

DPM Trbovlje (Lavra Izgoršek), Športno humanitarno društvo Človek (Mitja Duh),
Zavod za šport Trbovlje in Igor Gošte organiziramo

7. ZASAVSKI HUMANITARNI TEK

(100 km ali 250 krogov)

Tek bo v petek, 11. maja med 7. in 22. uro v Športnem parku Rudar Trbovlje.

Podprli so nas:

ETI, Kozmetični salon Petra Izlake, OZRK Zagorje in OZRK Trbovlje, Zoran Dernovšek- Raketka...

Zbiramo predloge za namen.

V HIŠI EKSPERIMENTOV

Enega izmed zadnjih dni v veselem decembru smo učenci PŠ Krašnja popestrili z obiskom Ljubljane. Sprehodili smo se po praznično okrašenem mestnem jedru ter izpostavili nekaj pomembnejših znamenitosti našega glavnega mesta. Po sprehodu čez Tromostovje in po malici na tržnici smo obiskali Hišo eksperimentov, v kateri so učenci spoznavali znanost na igriv, zabaven način.

Lahko so streljali z vodnim in zračnim topom, oblikovali velikanške milne mehurčke, ustvarjali raznobarvne plamene, se pogovarjali na daljavo, upravljali daljinsko voden avtomobil, se čudili vidnim prevaram, ležali na postelji iz žebeljev in še mnogo drugega.

Nato smo izkoristili še priložnost ter si ogledali nenavadno drsališče v parku Zvezda in studio Radia 1 na Mestnem trgu.

Na Prešernovem trgu pa smo naleteli kar na dva pojoča Božička. Na srečo smo v enem prepoznali znano medijsko osebnost ... drugi pa je bil čisto pravi!

Polni otroške igrivosti in radosti smo se vrnil v Krašnjo, praznikom in novoletnim počitnicam naproti.

Katarina Bergant

HURA, SNEG!

V začetku februarja je težko pričakovani sneg pobelil tudi doline in okolico PŠ Krašnja. Zato so šolarji zavzeli bližnje griče in se predali zimskim radostim. Ustvarjali so različne skulpture iz snega, kotalili ogromne snežne kepe in se z različnimi pripomočki spuščali v dolino.

Je že res, da sneg prinese nekaj težav na ceste, a so te kmalu pozabljene. Veselje ob stiku z mrzlo, mehko belino pa ostaja in želimo si, da bi nas teta Zima redno zalagala z njo.

Katarina Bergant
foto: Milena Iglič

OGLED MIZARSTVA ŠTOLFA

V petek, 12. 1. 2018, smo se z učenci, ki na PŠ Krašnja obiskujejo neobvezni izbirni predmet tehnika, odpravili na obisk v delavnico Mizarstva Štolfa v Krašnji. Sprejel nas je gospod Primož Štolfa, predstavnik že četrte generacije mizarjev v tej družini. V njihovih delavnicah nastajajo različni izdelki že 90 let.

Z učenci smo se sprehodili skozi prostorno delavnico, kjer smo videli različne stroje: rezkalnik, žage, brusilni stroj, vrtni stroj, stroj CNC, robno lepilko ... Po ogledu strojev smo se odpravili še v lakirnico, kjer smo si ogledali, kje poteka barvanje lesa.

Vsi prostori, stroji in oprema so naše učence zelo navdušili, saj jih delo z lesom veseli. Gospodu Primožu Štolfi se zato najlepše zahvaljujemo za prijazen sprejem in zanimivo razlago ter za čas, ki si ga je vzel za nas.

Tjaša Gerbec

VESELJE NA SNEGU

Sneg nam ponuja veliko dobrih idej, kako aktivno in zabavno preživeti dopoldne brez posebnih rekvizitov. Otrokom nudi veliko različnih izzivov, npr. kako narediti kepo iz puhastega snega, a se s tem nismo preveč ukvarjali, ker je bilo valjanje po snegu in kotaljenje po hribu navzdol ravno tako zabavno.

Naša najmanjša vrtčevska skupina Lunice se je vsekakor razveselila snega. Njihova prva želja je bila najprej preizkusiti, kakšen okus ima sneg. Ko so ugotovili, da je kar dober, so poskušali iz njega izdelati različne oblike. Okoli velikih kupov snega pa se skrivali, lovili in valjali.

Zvezdice so se povzpele na grič, kjer so se v poletnih dneh pasle ovce. Otroci so navdušeno raziskovali novi teren. Kotalili so se in drseli po hribu navzdol. Velik izziv jim je bilo lazenje po vseh štirih po hribu navzgor, ki je bil za njih dokaj strm, vendar je bila pot navzdol bolj zabavna.

S Sončki pa smo osvajali Cicelj, večkrat in iz obeh strani. Bilo je kar

nekaj pritoževanja nad hojo v hrib, saj so se pritoževali kot najstniki. Na koncu pa so pogumno in različno hitro vsi premagali veliki Cicelj. Na vrhu je bilo zmagoslavje. Vsi so se posedli v sneg in oddahnjeno gledali dol na vas. Zadnji del izleta pa je bil seveda najboljši – kotaljenje prav do ravnine. Z Natalijo sva tudi poskusili, a sva hitro obupali. Tako da Sončke občudujeva, kotaljenje navzdol ni tako enostavna stvar.

Strokovne delavke smo tudi vesele snega, sicer ne ravno jutranjega odmetavanja preden gremo v službo, temveč tega, da se imamo možnost z našimi vrtčevskimi otroki brezskrbno poigrati in doživeti sneg.

Meta Adamič Bahl
foto: **Anamarija Lanišek**
Urša Pogačar
Meta Adamič Bahl

PUSTOVANJE V KRAŠNJI

Pust je prav poseben dan za naše otroke v vrtcu in v šoli Krašnja. Že ves teden pred pustnim torkom so otroci v polnem pričakovanju pustnega dogajanja. V vrtcu tudi strokovne delavke v tem času intenzivno razmišljamo, kako bi na ta dan presenetile otroke s kakšnimi domiselnimi maskami.

In v torek, 13. 2. 2018, se je končno zgodilo; v vrtec zjutraj niso prišli otroci temveč princeske, levčki, gasilci, pikapolonice, čarovnice, mucki, batmani, spidermani...

Po zajtrku smo imeli fotografiranje vseh skupin v avli. Nato je na počil čas za naš pustni sprevod po Krašnji. Pridružili so se nam tudi šolski otroci z enako raznolikimi maskami. Naš sprevod se je vil skozi Krašnjo kot jara kača, komaj si videl konec kolone. Otroci so neizmer- no uživali, piskali so s piščalkami in peli pustne pesmice. Največ jim je pomenilo to, da so jih pred hišami dočakali krajani. Ozirali so se za svojimi domačimi in poznanimi ter jim mahali vsi veseli in ponosni na svoje maske. Tudi vreme je bilo na naši strani.

S svežimi krofi smo se pogostili v vrtcu. Na koncu dneva so bile pustne maske zelo zadovoljne. Z otroki se iskreno zahvaljujemo vsem vam, ki ste nas pričakali sprevod naših pustnih mask. Želimo si, da bi ta tradicija ostala še naprej.

Meta Adamič Bahl
foto: **Anamarija Lanišek**
Meta Adamič Bahl

POHOD Z LUČKAMI NA LIMBARSKO GORO

Športno društvo Krašnja že vrsto let na Štefanovo organizira »Pohod z lučkami na Limbarsko goro«. Tudi ta praznični torek se nas je ob 17. uri pred gostinskim lokalom Bar pod lipo v Krašnji zbralo 27 pohodnikov, ki smo se, kljub nekoliko bolj kislemu vremenu odločili opraviti ta pohod, ki je bil vsekakor še ena od priložnosti več, da praznični božični in prednovoletni čas izkoristimo za prijetno druženje.

Tudi tokrat smo se razveselili prijateljskega obiska planincev PS Kamnje iz Vipavske doline. V Krašnjo jih je pripotovalo enajst.

Na pot smo se prav vsi podali času in zahtevnosti nočne hoje primerno opremljeni. Še posebno lepo podobo pa so strnjeni skupini pohodnikov dajale lučke, ki so nam bile v sicer dokaj temni noči v pomoč, da je bil naš korak varnejši in prijetnejši. Razpoloženje pa, kot vedno, zelo veselo. Nekaj k temu pa so med potjo dodale tudi drobne, posamezno padajoče snežinke.

S hojo nismo hiteli. Počasi smo premagovali pot pred seboj in po dobri uri in četrto smo že prispeli do gostilne Urankar na Limbarski gori,

kjer nas vedno pričaka topel prostor in vse ostalo, kar kasneje pripomore k počitku in veselemu druženju.

Najprej smo se okrepčali z okusno večerjo, pogostokrat nazdravili,.... preostanek večera pa smo izkoristili tudi za prijetne klepete in utrjevanje poznanstva in prijateljstva.

Kot vedno, sva tudi tokrat s predsednikom PS Kamnje, gospodom Joškom Vodopivcem navzočim spregovorila nekaj pozdravnih besed

in misli ter voščil in si tradicionalno izmenjala tudi društveni darili. V nagovorih sva se najbolj podrobno dotaknila časa začetka našega sodelovanja in prijateljevanja, ki bo prav v tem letu, meseca aprila dopolnilo 10 let.

Takrat, ko se človek preda brezbriznemu počutju in predvsem vselemu razpoloženju, se čas in urni kazalci precej hitreje vrtijo. Tudi ta večer so se! Kar naenkrat se je čas premaknil v trenutek, ki smo ga določili za vrnitev v dolino. Vsi veseli in zadovoljni smo okoli 22.30 ure ponovno zakorakali v temno noč. Vsaj nekaj časa nas je spremljal nekoliko hladnejši veter. Ko pa smo se »skrili« v objem gozdov, pa se je ta izgubil.

Po dobri uri hoda smo se vrnili v Krašnja. Prav vsi srečno in z željo, da ob ponovnem Štefanovem zopet pridemo skupaj. Poslovili smo se od Kamenjcev, ki so imeli do doma dobrih 100 km poti in uro ter pol vožnje. Seveda smo jim ob slovesu obljubili, da se bomo na njihovem že 21. Velikonočnem pohodu, ki bo letos, tradicionalno na velikonočni ponedeljek, 2. aprila, zagotovo srečali.

Nekateri pohodniki so se tudi odpravili k počitku, nekaj nas pa se je odzvalo prijaznemu povabilu Darkota in Mojce, ki sta gostila Darkovega sodelavca Zdravka, tudi udeleženca pohoda, da smo si vzeli še nekaj časa, da smo v njihovem domu, ob krasnih jaslicah samo še dopolnili lepe občutke tega večera in dela noči.

Marjan Štrukelj

25. TRADICIONALNI ZIMSKI POHOD GOLČAJ – ŠPILK V ORGANIZACIJI PLANINSKEGA DRUŠTVA BLAGOVICA

Zimske ture so vedno nekaj posebnega in prijetnega, ne glede, kam te vodijo pešpoti. V bližnjo okolico, malo višje, v sredogorje ali pa kar v visokogorje. Pomembno je, da nikoli, ko se odpravljáš kamorkoli že, ne pozabiš pomisliti na lastno telesno pripravljenost in primerno opremo, še predvsem pa na številne varnostne vidike, še posebej, če si v zimskem času predan tudi turam v gore.

Planinci PD Blagovica so v nedeljo, 21. januarja že 25. organizirali zimski pohod Golčaj – Špilka, ki je, kot vedno potekal po približno dobri tretjini dolžine poti njihove Rokovnjaške planinske poti, ki je v svojem obsegu dolga okoli 55 km. Če se boste kdaj odpravili na to pot, s seboj le vzemite obstoječi dnevnik, v katerega boste vtisnili 13 kontrolnih žigov in si ob poti ogledali zelo lepe koticke naše bližnje okolice. Za to zelo lepo urejeno in označeno planinsko pot boste, seveda odvisno je kako hitri so vaši koraki, potrebovali kakšnih 14 ur ali nekoliko več hoje. Lahko jo prehodite v enem dnevu, bolj priporočljivo pa je, da se odločite za več etap. Morda tri do štiri. Še posebno, če vas bodo na poti spremljali mlajši družinski člani.

Zimski pohod, katerega smo se v nedeljo udeležili Jože, Darko, Jernej in moja malenkost, zagotovo spada med tiste pohode, ki so, kot temu radi rečemo, za druženje in dušo. Je pa res, da ne pozabiš oceniti lastne telesne pripravljenosti, ko te organizatorji opozorijo, da boš za pot potreboval 6 – 7 ur hoje po dokaj razgibanem terenu. Ker pa je pohod vsako leto, ne glede na vremenske razmere, moraš biti pripravljen tudi na te naravne danosti, ki lahko v marsičem spremenijo težavnost poti.

Na pohod smo se odpravili nekaj minut pred sedmo uro. Za prevoz do Blagovice, do Gasilskega doma, kjer je bil štart pohoda, nas je odpeljal Jože, ki je sicer zamujal nekaj minut glede na dogovor, a smo mu hitro odpustili, ko je povedal, da je imel prejšnji dan kar zahtevno

domače opravilo. Delal je salame.

Ko smo se pripeljali v Blagovico, je iz zvonika odbilo točno sedem. Kaj hitro smo opravili prijavno dolžnost in takoj za tem smo se podali že tudi na pot. Jože, Jernej in Darko prvič, jaz pa sem na tem pohodu enkrat že bil, a to je davno tega. Sicer pa smo prav vsi ob drugih prilikah po teh poteh korakali že večkrat. S seboj smo vzeli vpisne liste, s katerih je bilo razvidno, da bomo morali na poti vtisniti štiri kontrolne žige. Prvega, v Blagovici so nam vtisnili že organizatorji, ostali trije pa so nas čakali na Dolinah, Lipovcu in še zadnji na Špilku pri bivaku organizatorjev, kjer je tudi najvišja točka na poti z višinsko razliko 957 m.

Dobro razpoloženi, še posebej zaradi ugodne vremenske napovedi, smo iz »zelene« Blagovice za ogrevanje najprej krenili v strmi klanec do Golčaja, kamor smo prispeli v slabih 25. minutah. Odpravili smo se do spomenika in čeprav ni bilo potrebno, smo vtisnili tudi žig in se vpisali v planinski dnevnik pohodnikov.

Dan se je vidno prebujal in že se je dalo ugotoviti, da bodo jutranjo mračnost zdaj, zdaj odstranili sončni žarki. In tako je tudi bilo. Z dokaj hitrim tempom hoje smo pot nadaljevali do vasi Borje in naprej do Dolin. Tisti, ki ste ta del poti že kdaj prehodili, se boste najbrž strinjali, da je prav ta odsek poti proti Dolinam izjemno lep. Daje ti občutek, kot bi hodil po precej višjem gorskem svetu. Opazili smo, da se iz zimskega spanja že prebujajo resje, na stotine telohov, ki jih opazuješ ob poti pa samo še dopolnijo domišljijo, kako lepo bo že čez čas, ko se bo prebudila pomlad.

Po slabi uri in tri četrt smo bili že na Dolinah, pri Balohovi domačiji, kjer nam je ena od organizatoric vtisnila kontrolni žig. Mimogrede bi se lahko vzpeli še na Reber, kjer so blagoviški planinci pred leti na n.v. 875 m postavili razgledni stolp, a se tokrat nismo.

Do Trojan smo potrebovali slabe pol ure hoda. V Gostinskem podjetju smo si vzeli nekaj časa za kratek odmor in majhno okrepčilo, na kar smo po dokaj široki makadamski cesti nadaljevali s pohodom proti planini Lipovec.

Končno, vsaj malo zimske idile! Višje smo prišli, bolj belo je bilo. Snega ni bilo veliko, a le toliko, da smo smeli uporabiti besedo, da smo na poti t.i. »zimskega pohoda«. Ko smo prišli na planino Lipovec, sta nas ob poti na križišču, ki vodi do tamkajšnje planšarije, čakala dva organizatorja PD Blagovica, ki sta našo udeležbo potrdila s tretjim kontrolnim žigom. Narava pa nas je obdarila s prekrasnim vremenom in toplim soncem ter tudi s še bolj prepoznavno zimsko podobo.

Na malo daljših pohodih je vedno priporočljivo, da so odmori za počitek čim krajši. Da se naše telo ne ohladi in da mišice ostanejo »na delovni temperaturi«. Tega se običajno poslužujemo in tudi tokrat je bilo tako.

Do vrha najvišje točke (957 m), na Špilku do bivaka smo potrebovali še dodatne dobre pol ure hoje. Tam nas je čakal Miro, izjemno marljivi markacist PD Blagovica. Vtisnil nam je še zadnji kontrolni žig, nam za vpis prisotnosti ponudil knjižico,..... ter nas »nagradil« tudi s šilcem medicine. Ne vem točno, ampak mislim, da je »vajo« vsaj še enkrat ponovil.

Čudovita točka za nekoliko daljši počitek, ki ga je najbolje izkoristiti za zmanjšanje teže v nahrbtniku, ki jo povzroča hrana in kakšen napitek, prinesen od doma. Jože, kot izkušen gornik si je za okrepčilo privoščil le banano in s težavo tudi en mini sendvič, s katerim sem hotel poravnati prevozne stroške in vsaj delno tudi z njegove strani plačan zapitek na Trojanah.

Jernej prisega na čokolado, Darko in jaz pa sva bila pri zauživanju malice precej bolj konkretna. Edino, kar je bilo enako pri vseh, je bil čas prihoda, klepeta in odhoda.

Od nekje se je zaslíšal zvon, ki je naznanil čas opoldneva, ko smo se Miru in seveda vsem ostalim njegovim soorganizatorjem zahvalili za ta dan, predvsem pa za gostoljubje, na kar se podamo še na zadnjo urico prijetne poti do cilja v Blagovico.

Kot bi trenil smo prispeli do vasi Gaberje in kmalu za tem že tudi do vasi Prevoje nad Blagovico, kajti pot se je v tej smeri kar strmo

spuščala proti dolini. Le še nekaj dodatnih minut hoje nas je pripeljalo do središča Blagovice in do Jožetovega avtomobila. Do 13. ure je manjkalo le nekaj minut. Darko, ki običajno skrbi za vsaj dve zanimivi evidenci iz poti nas seznani, da smo prehodili 22 km in potrebovali 4,50 ure aktivne hoje.

Bili smo pridni in tudi vzdržljivi. In zagotovo smo se na pot podali tudi z namenom prijetnega druženja in z željo, da smo to nedeljsko dopoldne še enkrat več izkoristili tudi v prid lepim doživetij, in tudi v dobro skrb za ohranjanje lastnih telesnih moči.

Kot običajno našim nekoliko daljšim pohodom ob zaključku radi nazdravimo. Tudi tokrat smo to opravili v domačem gostinskem lokalu – Baru pod lipo. Mimogrede pa smo že razmišljali, katero pot si bomo izbrali za naslednji pohod. Slovenija je tako lepa in polna možnosti izbire na tisoče prekrasnih poti, zato odložitev ne bo težka. Jože je sicer ob slovesu že nekaj predlagal. Ne vem, ali sem slišal prav ali ne!? Razmišlja o pohodu, za katerega bomo potrebovali, kot on temu reče, kar celodnevno turo. Za takšne ture se pa ve, da zanje potrebuje vsaj 12 – 14 ur pridne hoje, če želiš prehoditi 50 in več km razgibanega terena. Kdaj smo bili in kam smo šli ter še marsikaj drugega zanimivega o tej poti pa bom napisal takrat, ko bo beseda postala realnost.

Marjan Štrukelj

TUDI ŠESTNAJSTI MOŠNJIČEK Z NAMENOM RAZVESELITI NAŠE NAJMLAJŠE

V začetku meseca novembra lani, smo v ŠD Krašnja že šestnajstič »odvezali« mošnjiček, v katerega zbiramo prostovoljne prispevke z namenom, da se bomo konec tega leta, natančneje v času obiska Miklavža, pridružili KS Krašnja pri prizadevanju priprave daril za naše najmlajše. Naša želja je predvsem, da bi v ta namen zbrali čim več prostovoljnih prispevkov, ki bi vsaj malo vsebinsko dopolnili Miklavževa darila.

Kot vedno, vas bomo tudi v letošnjem letu ob vsakem izidu Informatorja seznanili o poteku akcije. Ob tej priložnosti sporočamo, da se je v dosedanjem času v mošnjičku zbralo 55,50 € prostovoljnih

prispevkov, ki sta jih prispevala dva darovalca in sicer: gospod Peter Carson, ki že dolga desetletja živi v ZDA in je zvesti bralec našega časopisa in Gostilna Urankar iz Limbarske gore, ki na to našo prošnjo nikoli ne pozabi. Hvala.

Upamo in želimo, da bo znesek vsaj nekoliko višji že v mesecu maju, ko bomo o akciji ponovno poročali, zato naj vas še enkrat več spomnimo na možnosti, kako s svojim darom v akciji lahko sodelujete tudi vi.

Prostovoljne prispevke lahko prispevate na sledeče načine:

- Z neposrednimi vplačili v pisarni društva vsak ponedeljek med 19. in 20. uro;
- Z nakazili na TRR društva:
Športno društvo Krašnja,
Krašnja 14, 1225 Lukovic
številka: 0230 2001 6496 319
z obveznim pripisom: »ZA MOŠNJIČEK 2018«;
- S prostovoljnimi prispevki na društvenih prireditvah;
- Z morebitnimi sodelovanji v dopisnih licitacijah za prevzem športnih rekvizitov, opreme in ostalega, ki jih bo društvo v ta namen pridobilo od znanih slovenskih športnic in športnikov.

Pričakujemo vaše razumevanje in sodelovanje.

Marjan Štrukelj

16. SEZONA ŠRAUFOVEGA POHODA NA LIMBARSKO GORO III.

Zaključena je šestnajsta sezona Šraufovega pohoda. Vseh pohodov je bilo 674. Samo v zadnjih dveh mesecih kar 244. Povprečno mesečno je bilo 56 pohodov. Skupno vseh pohodnikov je bilo 44. Skupno pa je tako 29,933 pohodov.

Pohodniki, ki so v mesecu januarju in februarju vpisali vsaj en pohod:

ZAKRAJŠEK Franc 42, AVBELJ Brigita 29, URANKAR MLAKAR Petra in NOVAK Andrej 28, ŠTRUKELJ Marjan 22, NOVAK Špela 19, ANDREJKA Tomaž 16, ZAKRAJŠEK Boštjan 12, ČEBULJ Janez 11, ANTONIN Vera 7, ČEBULJ Maruša 6, ANDREJKA Mira in TIČ Darko 4, MLAKAR Irenaj, ŠTRUKELJ Bori, ČEBULJ Ana 2, po en pohod pa so opravili KLEMENC Erik, ŠPANIČ Gabi, ANDREJKA Petra, ČEBULJ Jure, ŽAVBI Max in MOČNIK ŽAVBI Romana.

Skupek šestnajste sezone Šraufovega pohoda pa je naslednje:

ZAKRAJŠEK Franc 157, ŠTRUKELJ Marjan 90, AVBELJ Brigita 77, NOVAK Andrej 56, URANKAR MLAKAR Petra 52, NOVAK Špela 37, ANDREJKA Tomaž 33, ANTONIN Vera 24, ZAKRAJŠEK Boštjan 20, ČEBULJ Janez 17, ŠTRUKELJ Bori in ANDREJKA Mira 13, ČEBULJ Maruša 10, ČEBULJ Ana 9, KLEMENC Erik in MLAKAR Irenaj Justin 7, KOROŠEC Valter, ZAKRAJŠEK Marinka in TIČ Darko 5, ŠINKOVEC Martin 4, NOVAK Ljuba in ŠTRUKELJ Petra 3, ŽAVBI Franci, KOGOVŠEK Patricija, BEGUŠ TIČ Mojca, LIČEN Ivica in LIČEN Evgen 2, po en pohod pa so opravili ERKLAVEC Leja, ROPAS Mateja, GERČAR Mojca, MLAKAR

Ambrož, ŽGUR Luka, JAMŠEK Metka, MLAKAR Iris Lucija, KOGOVŠEK Zarja, URANKAR Marta, BURJA Barbara, JAMŠEK Jure, ŠPANIČ Gabi, ANDREJKA Petra, ČEBULJ Jure, ŽAVBI Max in MOČNIK ŽAVBI Romana.

Medaljo bo tako prejelo pet pohodnikov, ki jim je skozi celo leto uspelo opraviti petdeset pohodov ali več. Podeljene bodo gotovo na Občnem zboru športnega društva Krašnja.

Vsem pohodnikom čestitke. Bi se pa ob tej priliki zahvalil vsem bralcem, ki so vsa ta leta prebirali moje članke v Društvenem informatorju. Marsikateri članek bi bil rad napisan z malo humorja (ker sem pač šaljivec) a sem nemalo krat dobil opazko, da se pač pod to rubriko piše samo o pohodu (toliko o svobodi tiska), hodi vsak zase, listki se pišejo za svojo evidenco na koncu pa se te pohodnike nagradi z medaljo in pogostitvijo (nekoč je to bilo v Gostilni Urankar na Limbarski gori). Na koncu me pri vsem tem zanima koliko kilometrov ima posamezni listek. To bodo sodili in ugotavljali drugi, ko se bo začela 17. sezona Šraufovega pohoda.

Ta odstavek je odgovor tistim, ki se že štiri leta sprašujejo, zakaj je z leti vse manj pohodnikov. S temi besedami tudi zaključujem mojo »kariero« javljanja v Društvenem informatorju.

Pohodnikom, ki se bodo udeleževali pohodov v 17. sezoni Šraufovega pohoda pa želim lahko in varno pot.

Boštjan Zakrajšek

ROJSTNODNEVNA ČESTITKA

Spet smo nekoliko natančneje pregledali člansko evidenco ŠD Krašnja z namenom, da ugotovimo imena tistih, ki bodo v obdobju mesecev marec – maj praznovali rojstne dneve z »okroglimi« obletnicami rojstev. Seveda z namenom, da jim iskreno čestitamo.

Praznovali bodo:

5. 3. MAX ŽAVBI 10 LET, 22. 3. LUCIJA DOLINŠEK 20 LET, 3. 4. MARISA BUDIMLIČ 10 LET, 20. 4. AJDA TIČ 20 LET, 4. 5. JANEZ ČEBULJ 60 LET, in 25. 5. AVGUST PERVINŠEK 70 LET.

Dragi prijatelji!

Za vaš osebni jubilejni praznik, ki ga obeležujete z »okroglimi« letnicami rojstev, vam iskreno čestitamo z željo, da boste ta dan preživeli prijetno. Predvsem pa vam želimo obilo zdravja in sreče. Vsekakor pa je to voščilo tudi priložnost društva, da se vam najlepše zahvalimo za zaupanje in za vse ostalo, kar nas povezuje in druži.

Srečno!

Marjan Štrukelj – predsednik ŠD Krašnja

INFORMATIVNE DROBTINICE ŠPORTNEGA DRUŠTVA KRAŠNJA

DRUŠTVO OBVEŠČA VSE SVOJE ČLANICE IN ČLANE TER TUDI KRAJANE IN OSTALE, KI JIH DELO DRUŠTVA ZANIMA, DA BO REDNI LETNI OBČNI ZBOR V SOBOTO, 24. MARCA 2018 OB 19. URI V DVORANI GASILSKEGA DOMA V KRAŠNJI.

Z osebnimi vabili bodo na občni zbor povabljeni vsi člani in članice, ki so v letu 2017 s plačilom letne članarine potrdili status članstva. Povabilo pa bodo prejeli tudi vsi tisti, ki v lanskem letu in tudi v letu 2016 zaradi neplačane članarine niso izpolnili status članstva v ŠD Krašnja. Vsi tisti, ki pa članstva zaradi neplačane članarine niso potrdili že v letu 2015, pa na občni zbor ne bodo več vabljeni z osebnim vabilom.

Vse, ki bi se morda še radi priključili k dvema društvenima organiziranim vadbama v telovadnici OŠ Krašnja, ponovno obveščamo, da **VODENA FUNKCIONALNA VADBA POTEKA VSAK TOREK IN ČETRTEK OD 20. DO 21. URE.**

VODENA FIZIOTERAPEVTSKA IN DELOMA AEROBNA VADBA V SODELOVANJU S SVETOM ZDRAVJA »ZRNEC« DOMŽALE, PA POTEKA VSAK PONEDELJEK OD 19. DO 20. URE.

Funkcionalna vadba bo organizirana do konca meseca maja, vadba v sodelovanju s Fizioterapijo Zrnc pa do konca meseca aprila.

Predlagamo, da si vzamete čas za priključek k vadbi ali pa se oglašite h krajšemu ogledu poteka vadbe, kar vam bo zagotovo pomagalo pri odločitvi, da se boste lahko že to jesen k vadbi dejavnije priključili.

Vse aktivnosti, ki jih bo ŠD Krašnja izvajalo v letošnjem letu, bodo predstavljene na rednem letnem občnem zboru.

Med njimi pa jih je nekaj, ki delujejo že od samega začetka novega leta oz. že v času še pred predstavitvijo na občnem zboru.

Prvi dve aktivnosti (vadbi) sta že omenjeni. S 1. marcem se bosta ponovno začeli dve društveni akciji, ki trajata tudi čas enega leta, torej do zadnjega v mesecu februarju. V tem primeru do konca meseca februarja v letu 2019.

ŽE SEDMENAJSTIČ VAS VABIMO K POHODOM K ŠRAUFOVEMU GOJZARJU NA LIMBARSKO GORO, ki so lepa priložnost za hojo in druženje v naravi in tudi priložnost za tiste bolj pridne in vztrajnejše, da si z večjim številom opravljenih pohodov, ki se evidentirajo z oddanimi vpisnimi listki v lesen gozdar v Gostilni Urankar, ob izteku akcije prislužijo zelo lepe društvene spominske medalje.

Naj spomnimo!

ZLATE MEDALJE PREJMEJO:

Otroci v starosti	od 4 – 10 let	za 30 pohodov ali več
otroci v starosti	od 11- 15 let	za 50 pohodov ali več
ženske in moški	od 16 - 45 let	za 150 pohodov ali več
ženske in moški	od 46 – 65 let	za 120 pohodov ali več
ženske in moški	nad 65 let	za 100 pohodov ali več

SREBRNE MEDALJE PREJMEJO: (iste starostne kategorije)

od 29 – 30 pohodov
od 30 – 49 pohodov
od 100 – 149 pohodov
od 80 - 119 pohodov
od 60 - 99 pohodov

BRONASTE MEDALJE PREJMEJO: (iste starostne kategorije)

od 10 - 19 pohodov
od 20 – 29 pohodov
od 50 – 99 pohodov
od 40 – 79 pohodov
od 30- 59 pohodov

Letošnjo pomlad že lahko pričakujemo 30.000. vpis pohodnika, od časa, 1. marca 2002 dalje, ko smo s to akcijo začeli.

ZA VSE, KI IMATE RADI POHODNIŠTVO, TEK IN KOLESARJENJE pa vas ŠD Krašnja v času, kot je to navedeno v predhodnem povabilu, vabi tudi **k prevzemu posebnih evidenčnih knjižic**, v katere si boste lahko lastnoročno zapisovali vaše časovne aktivnosti.

Vsa navodila za uporabo in časovni limiti, ki vas bodo ob zaključku akcije tudi lahko nagradili z društvenimi spominskimi medaljami, so zapisani v omenjenih knjižicah.

Knjižice lahko brezplačno prejmete v društveni pisarni v obdobju poteka akcije. Na voljo pa bodo tudi na društvenem občnem zboru.

Marjan Štrukelj

VABIMO VAS NA POHOD K PRIJATELJEM NA MALO GORO

Letos v mesecu aprilu bo minilo 10 let, ko smo se iz Krašnje prvič podali na pohod na Malo goro, kjer »domujejo« naši prijatelji – člani PS Kamnje. Idilična planinska koča stoji na višini 1.086 m. Od tam pa je izjemno lep razgled daleč naokoli. Še posebej na slikovito Vipavsko dolino.

Pohodna trasa pohodnike vodi iz vasi Kamnje. Do koče na Mali gori se potrebuje približno 2 uri hoda.

Vedno je lepo, še posebej ob priliki tradicionalnega **Velikonočnega pohoda** se na vrhu gore zbere množica pohodnikov, ki se lahko prepriča tudi o gostoljubnosti organizatorjev- planincev PS Kamnje.

Druženje je zelo prijetno. Zaznamuje ga vsakoletni krajši kulturni program, glasba, petje, dobra gostinska ponudba, ki je nekaj posebnega, saj vsakemu udeležencu ponudijo tradicionalno jed »**polento s košenino in kislim mlekom**«.

Vsakič, ko smo se iz Krašnje podali na pot, smo se do vasi Kamnje, do koder je cca 1,30 ure vožnje, odpravili ob 7. uri. do 11. ure smo že prispeli na cilj pohoda na Mali gori, kjer smo se običajno zadržali do 13.30 ure, na kar smo se po slovesu od prijateljev v dolino vrnili okoli 15. ure. Nazaj domov v Krašnjo pa okoli 17. ure.

LETOŠNJI, 21. POHOD NA MALO GORO BO NA VELIKO- NOČNI PONEDELJEK, 2. APRILA.

Vabljeni na pot! Če se boste odločili za udeležbo na pohodu, nam to sporočite najkasneje do petka, 23. marca 2018. Prijavite se lahko v pisarni društva, ki je odprta vsak ponedeljek med 19. In 20. uro. S katerim prevoznim sredstvom se bomo odpravili na pot, pa bo odvisno od števila prijavljenih pohodnikov. Tudi stroški prevoza bodo odvisni od načina organizacije prevoza.

HVALA ZA PROSTOVOLJNE PRISPEVKE

Športno društvo Krašnja je, kot vam je znano, založnik krajevne glasila DRUŠTVENI INFORMATOR. Že kar nekaj let je minilo, ko je bil ta naš časopis bistveno preoblikovan v prijaznejšo in preglednejšo vsebino. Vsako leto nam uspe pripraviti pet števil Informatorja, ki so vsebinsko prilagojene vsem najpomembnejšim dogodkom v KS Krašnja. Skrbimo za objave prispevkov šole in vrtca, vseh društev v KS Krašnja in tudi KS same,.... Objavljamo tudi kakšne zanimive potopise, poslovilne govore za našimi umrlimi krajanji, prispevke, ki se navezujejo na organizacije večjih prireditev itd. Nekaj malega pa prostora namenjamo tudi razvedrilu.

Za pripravo vsake številke je potrebno kar veliko volje nekaterih posameznikov, ki povsem ljubiteljsko napišejo in prispevajo svoje članke in jih kasneje uredijo in oblikujejo tudi v želeno vsebinsko celoto.

Velik prispevek pri izdaji Informatorja nam nudi tudi Fotokopirnica in Papirnica Lipa iz Preserij pri Radomljah, ki vsakič priskrbi za fotokopiranje z vrednim popustom.

Kljub vsemu pa mora ŠD Krašnja za izdajo časopisa letno zagotoviti okoli 2.000,00 €, kar seveda ni malo. Delček sredstev pridobimo z simbolično prodajno ceno časopisa v trgovini in v gostinskem lokalu Bar pod lipo, delček z donacijo KS Krašnja, včasih pa nam za cenejšo izdajo na pomoč priskoči tudi kakšen donator. Vsa preostala potrebna sredstva pa društvo zagotovi z organizirano akcijo obiskov domačij z novoletnimi koledarji in skromnimi darili.

To nalogo smo opravili tudi v drugi polovici meseca decembra lani.

Prav vsem krajanom in ostalim, ki ste se prijazno odzvali našemu obisku in prispevali svoj prostovoljni prispevek, se iskreno zahvaljujemo. Veseli smo, da nam je uspelo zbrati kar 2.550,00 € oz. 1.700,00 €, če odštejemo stroške za pripravo koledarjev in daril, kar nam bo tudi v letu 2018 omogočilo pripravo in izdajo časopisa.

Iskreno pa se zahvaljujem tudi vsem dvajsetim raznašalcem koledarjev in daril, ki so si vzeli dragoceni čas in so v ljudo pozvonili na kar 203 hišnih vrat domov.

Marjan Štrukelj

Za zaključek pa še informacija, da bo letošnji, že 22. ŠRAUFOV SPOMINSKI POHOD V SOBOTO, 19. MAJA, kar je za teden dni kasneje, kot v preteklosti. Za spremembo termina smo se odločili zaradi že nekaj let izjemno slabega vremena na dan prireditve.

O vseh podrobnostih s pohodom boste seznanjeni kasneje.

POMLAD JE TU, NARAVA SE PRE- BUJA

KAJ PA VREME TA ČAS LANI IN KAJ ZANIMIVEGA SE JE V MESECU APRILU IN MAJU ZGODILO V KRAŠNJI IN NJENI BLIŽNJI OKOLICI?

Ko sem zadnjič pisal o vremenu in dogodkih je bil še lanski mesec december. Jedro vsebine pa so bili prvi trije meseci v tem letu. Deloma še »zaviti« v zimski čas, deloma pa že v čas prehoda v pomladansko obdobje, v mesec marec, ko se narava že počasi začne prebujati iz dolgega spanca.

Kako sta nam »postregla« z vremenom lanska meseca april in maj in kaj še, za spomin vrednega se je zgodilo ta čas, pa bo moje tokratno pisanje za bralce Informatorja.

Najprej o vremenu in dogodkih za mesec april 2017.

Mesecu aprilu običajno pripisujemo precej moče, a za lanskega se to ne bi dalo povsem potrditi, saj so bili t.i. suhi dnevi v primerjavi z deževnimi skoraj v enakem seštevku. Brez padavin je minilo 16 dni, z deževnimi padavinami pa 16. Najbrž pa nismo pozabili petkovega jutra, 21. aprila, ko smo se soočili s pozebo, ki je kar v precejšnji meri močno škodovala nekateremu drevju in rastlinam.

Prvega aprila so bile jutranje temperature okoli 6 stopinj, dnevne pa so se zaradi obilja sonca povzpele v bližino 20. stopinj. Zemlji se je zaradi izjemno suhega meseca marca, ko padavin ni bilo kar 24 dni, poznalo, da je izjemno suha in še kako potrebna dežja.

Tako lep, kot je bil prvi dan v mesecu aprilu, sta bila povsem podobna tudi naslednja dva dneva. Nedelja in ponedeljek. V torek, 4. pa je prišlo do spremembe. Sredi popoldneva je močnejše zapihal veter in začelo je deževati. Nekaj minut je bilo med dežjem opaziti tudi točo. Slišati pa tudi grmenje. Tudi preostanek dneva in v noči na sredo, 5. je deževalo. Deževje se je od jutra do opoldneva povsem umirilo. Škoda, kajti zaradi izsušenih tal bi ga lahko padlo še mnogo več. Ampak vseeno. Hitro je bilo moč opaziti hvaležnost narave tudi za to blagodejno osvežitev.

Sledili so štirje dnevi brez padavin. V ponedeljek, 10. pa se je v popoldanskem času vreme spet spremenilo. Veter je poskrbel za oblačnost, grmenje za občutek, da bo padlo kaj več dežja, ... , a prav veliko ga ni. Tudi s tistimi količinami vred, ki so padle v večernem času, ne.

Povsem »aprilski« pa je bil 11. v mesecu. Postregel nam je s soncem, plohicami in plohami, ki jih je bilo več v popoldanskem času. Naslednji dan je bil povsem suh in spomladansko tople. Sledili so štirje dnevi, vse

do vključno nedelje, 16. v mesecu, ko smo se vsak dan posebej razveselili deževnih padavin. Prvi trije dnevi so bili z dežjem bolj skopušni, nedelja pa nam je bila s količinami precej bolj naklonjena. Občutili pa smo, da se je ozračje kar precej ohladilo, saj naslednje jutro ni bilo več kot le 3 stopinje.

Po ponedeljkovem »suhem« a hladnem vremenu je sledila deževna noč. Tudi še v preostanku torka je kar nekajkrat deževalo in postajalo je hladneje in hladneje. Že smo se spraševali o možnosti pozebe, še bolj pa v naslednjih dveh dnevih, ko nas je na izpostavljenih legah spet »obiskala« slana. **V petek, 21. aprila pa se je zgodilo! Temperature so bile ravno toliko pod lediščem, da je nastala pozeba, ki nas je kaj kmalu opozorila na škodo v naravnem okolju.** Tudi naslednji dan smo bili blizu ponovitve, a se nas je za kakšno stopinjo toplejšega zraka vreme le usmili.

V nedeljo, 23. je del noči in tudi še dopoldneva deževalo. Polarni mraz se je umiril. Temperatura zraka pa je porasla na 11 stopinj. Na nekoliko višjih legah (Rakitovec, Kekec,...) pa je nekaj časa močno snežilo. To veva s Tomažem, ko sva se ravno to nedeljo odpravila na obhod trase Šraufovega spominskega pohoda.

Ponedeljek je minil brez padavin, v torek je bilo nekaj dežja dopoldan, sreda je bila deževna ves dan, enako kot tudi četrtek, ki pa je bil s količinami padlega dežja daleč najbolj obilen v zadnjih dneh. K tej obilnosti padavin lahko prištejemo še noč na petek, 28. aprila 2017 ter tudi na del dopoldneva. Zaključku meseca, soboto in nedeljo pa zaradi izjemno lepega in precej toplejšega vremena lahko nagradimo z najvišjo možno oceno.

Poleg vremena pa si bomo lanski mesec april lahko zapomnili tudi po nekaterih naslednjih praznikih in ostalih dogodkih.

1. aprila je tudi v naši KS potekala očiščevalna akcija okolja. 7. se je na ovinku magistralne ceste v smeri iz Spodnjih Lok zgodila prometna nesreča. Udeleženca sta bila tovorno vozilo in pešec. 9. je bila cvetna nedelja. 14. veliki petek. 15. smo k blagoslovu nesli velikonočne jedi. 16. Velika noč s procesijo. 17. je bil tudi praznični velikonočni ponedeljek.

23. so se v avli še zadnjič predstavili amaterski igralci KUD Fran Maselj-Podlimbarski z igro »Dan odih«. 27. smo praznovali Dan upora proti okupatorju. 30. pa smo lahko pred praznikom 1. maja prisluhnili lukoviški godbi.

Vreme in dogodki – maj 2017

Mesec maj imajo mnogi za najlepši mesec v letu. Verjetno si ta laskavi naziv tudi zasluži. Vzrokov je kar nekaj. Najpogosteje se omenja prečudovit razcvet narave in številni veseli dogodki, ki jih pripisujemo ljubezni.

Vreme pa k tej tradiciji zagotovo ni vključeno, ker se velikokrat izkaže v drugačnih podobah. Za lanski mesec maj že vemo, da je bil vremensko precej porazdeljen med lepimi in manj lepimi dnevi. Ko dneve zaznamujejo sončni žarki so le ti izjemno lepi in že precej topli, ko pa nebo zakrijejo oblaki in se pojavi deževje pa je slika povsem drugačna. Lanskega meseca maja je za en dan »zmagalo« deževno vreme. Takšnih dni je bilo 16, lepših in s sušnim obdobjem pa 15. Nekoliko podrobneje pa je bilo takole.

Prvi, praznični maj je vse do poznih večernih ur minil v lepi podobi. Precej je bilo sonca in bilo je tudi toplo. Zvečer pa je začel rositi dež. Že naslednji dan je vreme zdržalo brez padavin. Še več. Ves dan je sijalo sonce, ki je temperaturo zraka segrelo kar do visokih 20 stopinj. Povsem enak je bil tudi 3. maj.

Dolgo časa je kazalo, da bo enak tudi naslednji dan, a sta se popoldan iz neba »prikradli« dve šibkejši plohi. Še dve ali tri so bile naslednji dopoldan. Popoldan pa se je povsem zjasnilo. Tudi 6. maj je bil »tako-tako«. Lep je bil prvi del dneva, popoldan se je pooblačilo, pozno zvečer pa je že začelo deževati. Dež je nekje sredi noči prenehal padati, kasneje je tako tudi ostalo. Povsem enako, bolj kot ne, aprilsko vreme smo imeli še 8. in 9. maja 2017.

Za prijetno spremembo je poskrbela sreda, 10. v mesecu, ki ni bila deževna. Postalo pa je precej hladneje. Zjutraj je bilo komaj 6 stopinj. Naslednji štiri dnevi pa so bili spet deloma lepi in sončni, deloma pa tudi deževni. Dež je padal v različnih obdobjih dneva. 16. maja pa se je izkazalo, da se bo vreme končno le stabiliziralo, kar se je tudi zgodilo, a žal le za nekaj dni. Ko je bil dan sončen, so se temperature dvignile kar do 26 stopinj. K sreči pa kasneje dežja ni bilo veliko. Sobota, 20. je bila deževna, nedelja ne, v ponedeljek, torek in sredo pa so zopet nastala krajša deževna obdobja. Najmočnejša nevihta je bila sredi popoldneva v torek. Nekaj časa je padala tudi toča. Vse od 25. do zadnjega dneva lanskega meseca maja pa

je bilo vreme stabilno in tudi temperatura zraka je rasla iz dneva v dan. V torek, 30. je že dosegla 30 stopinj.

Nekaj besed še o nekaterih dogodkih, ki so se ta čas zgodili v naši KS.

Prvomajsko jutro, sicer nekoliko kasneje, kot je bilo to običajno, nas je okoli 8.30 ure AMD Lukovica s številnimi avtomobili in glasnimi motorji spet spomnilo, da je praznični dan. Prijetna tradicija se je torej nadaljevala!

13. maja je ŠD Krašnja organiziralo 21. Šraufov spominski pohod, ki se ga je udeležilo natanko 100 pohodnikov. Največ skrbi je organizatorjem povzročilo razmišljanje, kako bo z vremenom, ki nas je že kar nekaj let zapovrstjo pošteno razjezilo. Dež na dež! Tokrat pa je bila deževna le noč, dan pa sicer oblačen, a brez padavin.

19. maja smo domačini zagotovo opazili, da so se na starem gasilskem domu pričela obnovitvena dela na fasadi, kar je bil še eden od znakov, da se bliža visoki jubilej delovanja našega PGD.

21. je Župnija Krašnja gostila 11 poročnih parov, ki so v tem letu praznovali okrog obletnice.

Le nekaj dni kasneje, ko se je nestabilno vreme umirilo, je bilo v Krašnji in vse naokoli opaziti, pa tudi slišati, da se je z vso vnemo začela prva košnja.

26. maja je izšel lokalni časopis Informator z zaporedno številko 217. Sredi popoldneva tega dne pa so imeli intervencijo tudi naši gasilci, ki so šli gasiti požar v naravi na Brezovico nad Trnjavo. Naslednji dan pa so se naši gasilci udeležili tudi tekmovanja v Moravčah.

Marjan Štrukelj

V SPOMIN MARIJI LIPOVŠEK

Vsi, ki radi jih imamo,
nikoli ne umro,
le v nas se preselijo,
in naprej, naprej živijo,
so in tu ostanejo.

Komaj dobro smo zakorakali v novo leto, je morala poiskati pomoč v bolnišnici. Ugašale so ji življenjske moči in v nedeljo, 14. 1. zgodaj zjutraj je za vedno zaspala in odšla na pot preko mavrice. Krog življenja je sklenila le nekaj mesecev pred srečanjem z Abrahamom.

Marija Lipovšek se je rodila očetu Vinku in mami Francki 4. aprila 1968. leta. Na ta lep pomladni dan so se ob njeni zibki zbrale rojenice in ji podarile mnoge lepe lastnosti. Zadnja pa ji je napovedala, da bo njeno življenje spremljala bolezen. Svoje najzgodnejše otroštvo je preživela ob ljubečih starših, bratu Petru in dveh sestrah Jožici in Francki. Šele veliko kasneje je dobila mlajšo sestro Martino. Bila je pridna, bistra, vesela in radoživa deklica, ki je nadvse uživala na domačiji v Spodnjih Lokah.

Ob vstopu v 1. razred so se začele uresničevati napovedi zadnje rojenice. Hudo je zbolela in namesto v šoli je pol leta preživela v bolnišnici, kjer so ji odstranili tumor v možganih. Operacija je sicer uspela, a ji je pustila trajne posledice, s katerimi se je soočala vse življenje. Z velikim veseljem se je po mnogih mesecih vrnila v šolo. Bila je potrpežljiva, skromna, a zvedava in polna optimizma. Rada se je učila, rada brala, pisala in računala. Čeprav je šlo počasi, je z voljo in pridnostjo marsikaj dosegla. Ker so zaradi posledic bolezni ne bi mogla nikamor voziti, so

ji v šoli omogočili, da je vseh osem let obiskovala šolo v Krašnji, seveda po njej prilagojenem programu. Sošolci in učitelji so jo imeli radi, razumeli so njene težave in jo pri vsem podpirali. Zanje je bila vzor, kako se moraš boriti v življenju, pa če je še tako težko. Z velikim veseljem je obiskovala ročnodelski krožek pri mentorici Marinki Močnik in se pri njej naučila marsikaj, kar ji je prišlo kasneje v življenju prav.

Ko je prerasla šolske klopi, je ostala doma s starši in mlajšo sestro. Ostali trije so si ustvarili svoje družine. Marsikaj se je naučila delati. Pravzaprav je poznala vsako delo in ga tudi opravila, le nekoliko počasneje. Rada je bila pri mami v kuhinji, rada pa je šla tudi na travnik, na njivo, rada je pobirala sadje, trla orehe, luščila fižol – nobeno delo ji ni bilo tuje in odveč. Rada je imela rože, jih opazovala in skrbela zanje. Rada je imela živali, predvsem mucke in domačega psa. Rada je tudi pela, čas si je krajšala z branjem in reševanjem križank.

Pri 27. letih je izgubila mamo, pred 11. leti pa še očeta. Ostala je s sestro Martino in njeno družino. Druga drugi sta bili v oporo. Pogosto so jo obiskovali brat in sestra z nečaki. Imela je deset nečakov in zdaj tudi že štiri pranečake. Vse je imela zelo rada in tudi oni so bili navezani nanjo.

Čeprav je bila v življenju za marsikaj prikrajšana, je imela srečo, da je živela v družini, kjer so jo imeli vsi radi. Imela je topel dom; živali, ki jih je oboževala, prijetno naravo, pogled na Limbarsko goro in mir – mir v srcu in mir okoli sebe. Do zadnjega je ohranila otroško dušo v sebi. Srečna je bila, ko je s sestro lahko obiskovala svete maše v farni cerkvi v Krašnji. Vse to je bil njen svet. Drugega ni poznala in ga zato tudi ni pogrešala.

Pred dvema letoma, v začetku 2016. je morala poiskati zdravniško pomoč. Bolezen se je ponovila. Aprila istega leta je bila operirana, a operacija je bila lečasna rešitev. Kljub obsevanju in kemoterapiji jo je zdravje vztrajno zapuščalo. Postajala je popolnoma odvisna od drugih. Pojavljalo se je vse več težav. Sama ni mogla več biti. V tem času sta zanjo skrbeli najstarejša in najmlajša sestra. Martina jo je vsako jutro preden je šla v službo, peljala k Jožici v Krajno Brdo. Zadnje mesece je bilo vse težje, saj so se pojavljale vse hujše težave. Zadnjih deset dni, ko je postalo življenje doma nemogoče, je preživela v bolnišnici, kjer so ji omogočili mirno in neboleče poslavljanje. Za vedno je zaspala v zgodnjih jutranjih urah v nedeljo, 14. januarja 2018.

Po vsej kalvariji, ki jo je preživela v tem življenju, se je pridružila mami in atu. Tam ji ne bo hudega. Čaka jo mir, angelsko petje, snidenje s predniki. Nobenih skrbi in nobenih bolečin ne bo več!

Počivaj v miru, draga Marija!

Tvojim sestram, bratu, nečakom in ostalim sorodnikom izrekam v imenu vaščanov Spodnjih Lok, v imenu KS Krašnja ter v svojem imenu globoko sožalje.

Boži Požar

V SPOMIN MARIJI AVBELJ PANČURJEVI MAMI

Hvala ti mama – za rojstvo, življenje.
Hvala ti za čas, ljubezen, skrb.
Hvala za bisere vtkane v trpljenje,
mama, naj ti večna lučka gori.

Na prvi februarjski dan smo se zbrali pred poslovilno vežico v Krašnji, da smo počastili spomin na našo krajanko Marijo Avbelj s Korena in jo pospremili na njeno zadnji poti. Za vedno ji je zastalo srce med spanjem – v nedeljo, 28. januarja in jo tako rešilo dolgoletnega trpljenja.

Pančurjeva mama se je rodila kot Marija Urankar, 9. februarja 1930. leta Sklebetovim na Limbarski gori kot prva izmed njihovih šestih otrok. Kot najstarejša je že v otroških letih morala pomagati mami. Pogosto je varovala mlajše brate in sestre. Šolo je obiskovala v Moravčah, vendar je vojna prekinila njeno šolanje. Ostala je doma in pomagala staršem pri delu na kmetiji. Poprijela je za vsako delo, bila je pridna in zanesljiva.

1950. leta se je poročila z Avbelj Francem iz Zgornjih Kosez pri Moravčah. V začetku sta krajši čas živela pri njenih starših na Limbarski gori. Nato pa sta si na Korenu zgradila svoj dom in se 1951. leta vanj že tudi vselila. V zakonu sta se jima rodile tri hčerke: najprej Marinka, nato Olga, za njo pa še Fanika. Pančurjeva mama je bila nadvse skrbna in ljubeča mama, dobra žena in priljubljena sosedka. Dela ji ni nikoli zmanjkalo. Skrbela je za dom in družino ter obdelovala kmetijo. Ker je bil mož zaradi dela pogosto odsoten, je bilo veliko dela na njenih ramenih. Bila je razumevajoča, srčna in pozitivna oseba. Ko so deklice malo zrastle, se je začela ukvarjati z rejništvom. V svoj dom je z odprtimi rokami sprejela mnoge otroke, ki so zaradi različnih vzrokov morali zapustiti svoj dom. V vseh letih se jih je razvrstilo blizu trideset. Eni so ostali krajši, drugi pa daljši čas. Zadnji med njimi pa so ostali vse dokler si niso ustvarili svojih družin. Vse je imela rada in se je nanje zelo navedila. Kot prava mama je skrbela zanje, jim pomagala, poskrbela, da so bili uspešni v šoli, da so sprejeli vse zakramente in se zaposlili. Otroci so ji vračali zaupanje, naklonjenost in ljubezen. Ko so odhajali, jih je še dolgo nosila v srcu in mislila nanje. Za mnoge med njimi je bila edina mama. Z mnogimi je ohranila stike vse do zdaj.

Hčerke so odrasle, se odselile in si ustvarile svoje družine. Prihajati so začeli vnuki, kasneje že tudi pravnuki. Vsakega posebej se je razveselila in ga vzljubila. Oči so ji žarele, ko je govorila o njih in najbolj srečna je bila, ko so jo skupaj s svojimi starši obiskovali.

Bila pa je tudi vesela sosed, ko so si vzele čas, da so lahko poklepetale z njo ali pa znancev, ki jih je pot zanesla v njen dom. Bila je dobra vaščanka in prijazna do vsakogar. Rada je poklepetala. Od ustanovitve skupine KORENINE je bila njena članica. Rada se je udeleževala njihovih srečanj. Žal pa ji je bolezen kasneje to preprečila. Dolga leta je bila članica ZB Krašnja. Vsem njenim bo za vedno ostala v spominu tudi 60 letnica njune poroke.

Nato je zbolel mož. Dolga leta je po svojih najboljših močeh skrbela zanj, čeprav tudi sama ni bila več najbolj zdrava. V delu in skrbi za moža se je iztrošila, nase ni mislila. Spomladi 2013. leta jo je mož za vedno zapustil. Kmalu po njegovi smrti je izbruhnila bolezen, ki jo je močno prizadela in ji pustila trajne posledice. Nič več ni mogla živeti sama. K sebi jo je vzela najmlajša hčerka. Nekaj časa je še zmoгла sama skrbeti zase, nato je pristala na vozičku. Bolezen je napredovala in zadnji dve leti je preživela na postelji, popolnoma odvisna od hčerkinе nege. Počasi je življenje odtekalo iz nje. Za vedno se je poslovila med spanjem zadnjo januarsko nedeljo.

Zapustila je svoje tri hčerke, zete, deset vnukov in sedemindvajset pravnukov.

Solze polzijo po licih, pred nami je tvoj obraz. Odšla si tiho, brez slovesa, mirno spiš in čakaš nas. Mama, počivaj v miru!

Počivajte v miru, draga Pančurjeva mama!

Vašim hčerkam, zetom, vnukom, pravnukom, sestri ter ostalim sorodnikom izrekam v imenu vaščanov Korena, v imenu KS Krašnja, v imenu Krajevnega združenja za vrednote NOB Krašnja ter v svojem imenu iskreno sožalje.

Boži Požar

REŠITEV NAGRADNE KRIŽANKE, OBJAVLJENE V INFORMATORJU V MESECU DECEMBRU 2017

Ker ima vsako meddruštveno prijateljstvo tudi zelo velik pomen pri uspešnem povezovanju in interesnem delu, v ŠD Krašnja nikakor nismo mogli prezreti, da smo pred desetimi leti trdno prijateljstvo sklenili s planinci PS KAMNJE, ki nas vsaj dvakrat letno združi. Na velikončni ponedeljek na njihovi Mali gori pod Čavnom, ki se razprostira nad idilično Vipavsko dolino, na Štefanovo pa se skupaj z lučkami podamo na nočni pohod na nam bližjo Limbarsko goro.

To naše prijateljstvo smo obeležili tudi v praznični številki Informatorja, v mesecu decembru in sicer smo od reševalcev križanke želeli pravilno geslo, ki se je glasilo: **«ŽE DESET LET PRIJATELJI.»**

Do 23. februarja smo prejeli 13 rešitev in prav vsa poslana nagradna gesla so bila pravilno rešena. Čestitamo!

V ta namen so nam za pet izžrebanih nagrajencev planinci iz Kamenj poklonili zbornike z naslovom **»MALA GORA, KRAJ LEPIH SPOMINOV IN TRDEGA DELA.«**

Zbornike, ki jih za nagrajence hranimo v društveni pisarni pa prejmejo:

ANA ČEBULJ	Krašnja 35 a	1225 Lukovica
ANICA POBDELŠEK	Blagovica 6 a	1233 Blagovica
DRAGO JAMŠEK	Negastri 5	1251 Moravče
GREGOR BARLIČ	Kompolje 10	1225 Lukovica
VERONIKA GRILJ	Krašnja 81	1225 Lukovica

Vsem nagrajencem iskreno čestitamo, vsem ostalim, ki ste nam tudi poslali svoje pravilne rešitve, pa se najlepše zahvaljujemo za sodelovanje in vas še naprej vabimo k reševanju naših nagradnih križank.

V zborniku, ki ga bodo prejeli nagrajenci je napisanega zelo veliko zanimivega in obširnega gradiva, ki bralcu na preprost in slikovit način približa krajino in način tam živečih ljudi skozi čas.

Vipavsko dolino, vas Kamnje in Malo goro in tudi naše prijatelje pa boste še поближе spoznali, če se nam boste 2. aprila priključili na 21. VELIKONOČNEM POHODU NA MALO GORO.

(Razpis izleta in pohoda si preberite v prispevku »informativne drobtinice.«)

Marjan Štrukelj

SKUPAJ S PODJETJEM AUDIO BM VAS VABIMO K REŠEVANJU NAGRADNE KRIŽANKE

Spoštovani bralci Informatorja. Vsakič, ko izdamo nov lokalni časopis Informator, se tudi potrudimo z objavo nagradne križanke, s katero vam skupaj z branjem želimo vsaj malo polepšati prosti čas.

Vsebinske zasnove iskanja nagradnih gesel skoraj vedno poiščemo v dogovorih s podjetniki in ostalimi v našem lokalnem okolju. Včasih pa za sodelovanje zaprosimo tudi koga izmed ostalih, a vedno tudi z namenom, da iz konteksta nagradnega gesla lahko spoznate najrazličnejše dejavnosti in priporočila, ki so koristna in uporabna za vse nas.

Za tokratno objavo nagradne križanke smo zaprosili podjetje AUDIO BM, ki ima sedež v Ljubljani, na Letališki cesti 5 (BTC, stavba DIAMANT), vodi pa ga direktor, gospod Franci Urankar.

Kontakti so možni na mobilni telefon 051 722 722 ali po e-pošti info@audiobm.si. Izjemno zanimivo pa si je ogledati tudi njihovo spletno stran: www.audiobm.si, iz katere je možno prejeti prav vse najpomembnejše informacije v zvezi s ponudbo slušnih pripomočkov in storitvami, ki jih nudijo.

In kaj je primarna ponudba in katere so storitve podjetja AUDIO BM, ki svojim uporabnikom svetuje in pomaga v kar dvanajstih SLUŠNIH CENTRIH po vsej državi? Odkrijte v križanki! Nam najbližja sta dva AUDIO BM slušna centra in sicer v Ljubljani v BTC-ju in na Viču, ki je bil odprt v mesecu februarju.

Z veseljem vam brezplačno zelo natančno izmerijo sluh. Napotnica ni potrebna in tudi čakalnih dob ni. Na podlagi rezultata vam bodo strokovno svetovali. V primeru, da želite preizkusiti slušne aparate vrhunskih blagovnih znamk vam zagotavljajo brezplačno testiranje v domačem okolju. Za slušne aparate so pogodbeni dobavitelj ZZZS in za osnovne izvedbe ni nobenih doplačil. Naj iz široke ponudbe omenimo še baterije za slušne aparate, ki se pri njih dobijo po zelo nizki ceni (za katerekoli slušne aparate), poleg tega pa jih lahko naročite tudi v spletni trgovini in poštars trgovina.audiobm.si.

V podjetju AUDIO BM d.o.o. se vedno potrudijo in prijazno ter kakovostno opravijo vse potrebno, da boste spet boljše slišali in posledično tudi boljše živeli. Naredite nekaj zase, naredite prvi korak in se odločite za brezplačni test sluha.

Pri druženju s podjetjem AUDIO BM d.o.o. vam želimo vse dobro, zavedajoči se, da smo vam priporočili pravo izbiro!

Vabljeni k reševanju nagradne križanke. Rešitev nagradnega gesla in ostale podatke nam pošljite, obvezno na kuponu iz časopisa, ki ga morate oddati do 27. aprila 2018 na naslov: ŠD Krašnja, Krašnja 14a ali v nabiralnik pri društveni pisarni.

Med vsemi pravilnimi rešitvami bomo z žrebom nagradili pet reševalcev s praktičnimi nagradami, ki jih bo podarilo podjetje AUDIO BM d.o.o.

Želimo vam uspešno reševanje nagradne križanke in tudi srečo pri žrebanju nagrad!

NAGRADE:

- prenosljiv kupon za 30% popust na katerikoli slušni aparat (veljavnost do 21. 12. 2019);
- prenosljiv kupon za 50% popust na ceno baterij za slušne aparate (veljavnost do 21. 12. 2019);
- vzglavnik z vgrajenim zvočnikom na katerega lahko priključite npr. mobilni ali drugi predvajalnik;
- Alpine ušesni čepki za zaščito pred hrupom;
- Alpine ušesni čepki za zaščito pred vodo;

Franci Urankar in Marjan Štrukelj

INFORMATORJEV HUMOR

Zakaj blondinka v trgovini odpre vso tetrapak embalažo?
Zato, ker na njej piše: »ODPRI TUKAJ.«

Študentovo neznanje na izpitu je profesorja tako razkačilo, da je od študenta zahteval indeks, vanj nekaj zapisal in ga vrnil študentu. Ko je študent zapustil profesorjev kabinet je odprl indeks in videl, da mu je profesor v indeks zapisal: »Popolni idiot!« Študent je ponovno vstopil v profesorjev kabinet in rekel: »Oprostite, v indeks ste mi pozabili vpisati oceno, podpisali ste se pa že!«

Na bojišču si vojak z daljnogledom ogleduje okolico in zavpije:
»Vodnik! Približujejo se nam vojaki s tanki!«
»So prijatelji ali sovražniki?«
»Verjetno so prijatelji, ker vozijo tako skupaj!«

Ura je tri zjutraj.
Zvonec na vratih zvoní, mož odpre.
Hej, kdo ste pa vi?
Lopovi!
In kaj hočete?
Vemo, da imate zlato!
Koliko pa ga hočete? Dosti?
100kil!
A je lahko 105 kil?
Valjda...daj 105 kil!
Marija zlato moje, vstani.
Po tebe so prišli...

Janezek se vrne iz kopališča in pravi očetu:
"Nobena punca se noče pogovarjati z mano!"
Oče: "Jutri vzemi krompir in ga daj v kopalke, boš videl, da se bodo kar lepile nate!"
Ko se Janezek drugi dan vrne, pravi: "Danes je bilo še slabše, kar bežale so pred mano!"
Oče ga pogleda: "Seveda, sine, krompir pride spredaj."

Janez Hribar, s.p.

Pelechova 18
1235 Radomlje

Tel.: +386 01 7227 457
+386 051 357 700
e-mail: janez.hribar@siol.net

papirnica • fotokopiranje • okvirjanje • servis in prodaja fotokopirnih strojev

Dolinšek in Dolinšek d.o.o.

01 831 49 51

dent d.o.o.

ZASEBNA ZOBNA ORDINACIJA
ZOBOTEHNIČNI LABORATORIJ
Krašnja 57a, 1225 Lukovica
Tel.: 01 7234 515, 031 684 212

ORODJARSTVO IN BRIZGANJE PLASTIKE d.o.o.

INTERNO GLASILO ŠPORTNEGA DRUŠTVA KRAŠNJA, Krašnja 14a, 1225 Lukovica, telefon: 01/ 723 4 1 32. DRUŠTVENI INFORMATOR JE NAREJEN V NAKLADI 140 IZVODOV, fotokopiranje: Papirnica Lipa s.p., Preserje pri Radomljah

Andrej Novak in Martin Šinkovec
Marjan Štrukelj
Gašper Korošec
Boži Požar

urednika
pomočnik urednika
tehnični urednik
lektoriranje

Dopisniki:

Jure Jamšek, Marjan Štrukelj, Anton Potokar, Katarina Bergant, Tjaša Gerbec, Meta Adamič Bahl, Vera Beguš, Andraž Kopitar, Katka Bohinc, Boži Požar, Boštjan Zakrajšek, Klavdija Vlaj, Igor Gošte, Franci Uranka

Fotografije:

Jure Jamšek, Drago Juteršek, Milena Iglič, Anamarija Lanišek, Urša Pogčar, Meta Adamič Bahl, Andrej Novak, Katka Bohinc, Zdenka Šraj, Toni Požar, Darko Tič, Klavdija Vlaj

NAGRADNI KUPON

IME IN PRIIMEK: _____

NASLOV: _____

NAGRADNO GESLO: _____

Nagradni kupon pošljite na naslov Športno društvo Krašnja 14, 1225 Lukovica ali ga oddajte v nabiralnik pri društveni pisarni.